

UNIVERZA V LJUBLJANI
FAKULTETA ZA DRUŽBENE VEDE

Maša Hladen

POLITIČNI BLOGI

Primerjava blogov predsedniških
kandidatov Darka Krajnca in Lojzeta Peterleta
na predsedniških volitvah 2007

Diplomsko delo

LJUBLJANA, 2008

UNIVERZA V LJUBLJANI
FAKULTETA ZA DRUŽBENE VEDE

Maša Hladen

Mentorica: doc. dr. Sandra Bašić-Hrvatini

POLITIČNI BLOGI

Primerjava blogov predsedniških
kandidatov Darka Krajnca in Lojzeta Peterleta
na predsedniških volitvah 2007

Diplomsko delo

LJUBLJANA, 2008

POLITIČNI BLOGI. Primerjava blogov predsedniških kandidatov Darka Krajnc in Lojzeta Peterleta na predsedniških volitvah 2007

Med velikim razponom mnogih spletnih medijev so se počasi uveljavili tudi blogi oziroma spletni dnevniki. Avtorji na različnih spletnih mestih podajajo svoje mnenje in videnje sveta ter aktualnih bodisi političnih bodisi vsakdanjih dogodkov. Vsak pisec bloga zaživi v koži novinarja, soustvarja novice in deli mnenja z drugimi. Tudi politiki so z vzpostavitvijo številnih spletnih strani ugotovili, kako enostavno in hitro lahko s pisanjem blogov izražajo svoja mnenja. Predvsem mlajše generacije, tudi bodoče volivce, lahko politiki pritegnejo z video vsebinami, objavljenimi na blogu in tako pridobijo nove privrženca, ki vsebino bloga lahko posredujejo tudi svojim prijateljem. Učinek napisanega in objavljenega na blogu je lahko – vsaj na tistega, ki ga prebere – močan. Informacija je prispela do bralca bloga, ki napisano komentira takoj ali o tem izraža svoje (ne)strinjanje na lastnem blogu. S tem politiki dobijo najbolj neposreden in odkrit vir povratnih informacij, ki je še kako pomemben za implementacijo njihove politike.

Ključne besede: blog, politični, splet.

POLITICAL BLOG. Comparing of blogs of the presidential candidates Darko Krajnc and Lojze Peterle during the presidential elections in 2007

Among a large diversification of internet media in the world a blog is slowly getting its role. Authors are spreading their opinion and vision of the world in various web places, representing either political either everyday occurrences through their point of view. Every writer of a blog begins to live in a shoes of a journalist, creates news and shares opinions with others. Even politicians have established how simple and quickly they can express their opinion with writing a blog and how strong can be the effect of the written on those who read it. Especially on younger generations, future voters, who are attracted also by videos on blogs. Information from the blog could easily reach a new blogger who might already be spreading his own (dis)agreement with the this information on his blog or commenting directly on the politicians blog. This way politicians gain most direct and honest feedback, which is very important for implementation of their politics.

Key words: blog, political, web.

KAZALO

1. UVOD	6
2. OPREDELITEV POJMOV	8
2.1 KAJ JE (WEB)LOG?	8
2.2 Zgradba in značilnosti bloga.....	11
2.3 Namen bloga in blogosfera	11
2.4 Opredelitev pojma politični blog.....	12
2.4.1 Komunikacija državljani z državljani in s politiki.....	14
2.4.2 Druga smer: bloganje za ljudi	14
3. BLOGI SLOVENSКИH POLITKOV.....	15
3.1 PREDSTAVITEV SPLETNE STRANI PREDSEDNIŠKEGA KANDIDATA LOJZETA PETERLETA	18
3.1.1 Simbol kandidata.....	18
3.1.2 Interaktivnost.....	19
3.1.3 Razdeljevanje informacij	20
3.1.4 Krepitev volilnega prepričanja	21
3.1.5 Aktiviranje privržencev in zbiranje denarja.....	21
3.2 PREDSTAVITEV SPLETNE STRANI PREDSDNIŠKEGA KANDIDATA DARKA KRAJNCA	22
3.2.1 Darko Krajnc za predsednika	23
3.2.2 Za medije.....	24
3.2.3 Kontakti	24
3.2.4 Arhiv	24
3.2.5 Aktualno	25
3.2.6 Blogi	25
3.2.7 Povezave.....	25
3.2.8 RSS vir	25
3.2.9 Iskanje.....	26
4. BLOGI KANDIDATOV	27
4.1 11. SEPTEMBER 2007	27
4.2 14. SEPTEMBER 2007	28
4.3 17. SEPTEMBER 2007	30
4.4 25. SEPTEMBER 2007	32
4.5 2. OKTOBER 2007.....	33
4.6 5. OKTOBER 2007.....	35

4.7	10. OKTOBER 2007.....	36
4.8	14. OKTOBER 2007.....	38
5.	ANALIZA OBJAVLJENIH BESEDIL	41
5.1	HIPOTEZA: SPLETNE STRANI PREDSEDNIŠKIH KANDIDATOV IN BLOGI SO NAMENJENI PREDVSEM MLAJŠI POPULACIJI	44
6.	ZAKLJUČEK.....	47
7.	LITERATURA.....	51
	PRILOGA A: PETERLETOVE OBJAVE NA BLOGU	55
	5erletovih 5, 11. september 2007	56
	Za humanizacijo odnosov, 15. september 2007	57
	Nisem brodil po usodah ljudi, 17. september 2007.....	59
	Zvok izpovedi v potezi, 26. september 2007	60
	Ni prihodnosti brez informacijske tehnologije in dobre zdrave hrane, 3. oktober 2007	62
	Nosil bom rožnato pentljo, 5. oktober 2007	63
	Država ne bi smela šparati pri nebogljениh, 10. oktober 2007	65
	Zaustavimo nasilje pretepačev! 14. oktober 2007.....	67

KAZALO SLIK

Slika 1.1: Prikaz Peterletove naslovne strani.....	19
Slika 1.2: Prikaz Peterletove spletne strani, biografija.....	20
Slika 1.3: Prikaz Peterletove spletne strani, dobrote.....	21
Slika 1.4: Prikaz Peterletove spletne strani, prispevki za kampanjo.....	22
Slika 1.5: Prikaz Kranjčeve spletne strani, blog.....	23
Slika 1.6: Obiskanost strani predsedniških kandidatov.....	46

1. UVOD

Blogi so orodja ali sistemi za urejanje oziroma upravljanje spletnih vsebin. Za urejanje teh vsebin ni potrebno biti pretiran računalniški strokovnjak, pa tudi vodenje bloga zahteva malo denarja, saj so po večini brezplačni. Kar blog zahteva, je disciplina za pisanje. Obstajajo blogerji, ki svoje spletne dnevnike pišejo vsak dan, drugi spet redkeje. Zaradi množične uporabe spleta je bilo pisanje blogov nujno tudi na lanskih predsedniških volitvah.

V diplomski nalogi bom primerjala bloga predsedniških kandidatov na slovenskih predsedniških volitvah leta 2007 – Lojzeta Peterleta in Darka Krajnca. Na kratko bom predstavila spletni strani obeh kandidatov, v posebnem poglavju pa bom njune objave na blogih opisala in analizirala. Ker se predsedniškemu kandidatu Darku Krajncu ni uspelo uvrstiti v drugi krog volitev, bom primerjala teme objav obeh kandidatov od prve istočasne objave na blogu v prvem krogu volitev oziroma tistih objav, ki sta jih pisala na isti dan ali z enodneвно razliko. K analizi bom dodala tudi poročanje informativne oddaje Dnevnik na Televiziji Slovenija v prvih treh minutah oddaje, saj menim, da so najpomembnejše teme (iz sveta slovenske politike in tudi drugi dogodki) objavljene v tem časovnem okvirju. Tako bom tudi lažje ugotovila, kaj so politični blogi – ali so to blogi, ki jih pišejo politiki in se ujemajo z aktualnimi političnimi temami, ali pa so morda blogi politikov zgolj predstavitev javne osebe na spletu in subjektivni pogledi te osebe na različne dogodke in dogajanja – ne nujno iz sveta politike.

Hipoteza, ki sem jo postavila, je: »Politiki poskušajo s pisanjem bloga pritegniti predvsem mlajše volivce«.

Metoda, ki sem jo izbrala za analizo blogov, je primerjalna metoda. »Primerjalna oziroma komparativna metoda pomeni, kot izhaja že iz samega imena, uporabo primerjav. To so lahko primerjave različnih družb, različnih skupin v eni ali več družbah in primerjave tega v različnih časovnih obdobjih.« (Haralambos 1999, 821)

Analizo bom poskušala narediti s pomočjo obstoječe literature na to temo in s pomočjo vsebin na spletu na to temo.

2. OPREDELITEV POJMOV

2.1 Kaj je (Web)log?

Weblogi so opredeljeni kot skupina CMS-jev¹. »Če govorimo v kontekstu CMS-jev, so weblogi posebna skupina, ki integrirajo osnovne komponente upravljanja s spletnimi vsebinami (novice, članki, filtriranje kategorij, komentarji, forum, nalaganje slik)«. ² Izraz weblog je sčasoma postal sinonim za predstavljane zasebnih sporočil in publikacij na svetovnem spletu. S pomočjo weblogov je mogoče na številnih spletnih mestih na dokaj enostaven način ustvariti osebne spletne strani z osnovnimi funkcijami, vzdrževanje pa je povečini brezplačno.

Blog je okrajšava za termin weblog, ki je sestavljenka angleške besede web (splet, mreža) in log (beležka, dnevnik). V slovenskem jeziku se je ustalil termin blog ali spletni dnevnik. Avtor spletnega dnevnika pa je blogger.

»Sam izraz weblog se je sčasoma povsem ustalil in postal sinonim za predstavljanje zasebnih sporočil in publikacij na svetovnem spletu. V zadnjem času se pogosteje uporablja okrajšava blog. Običajno se to prevaja v slovenščino enostavno kot spletni dnevnik ali celo kot javni dnevnik.« (Spletni vir 27) Uporaba blogov se je v zadnjih letih po svetu zelo razširila, uspešno pa je prodrla tudi med slovenske uporabnike spleta. Eden od razlogov za to je zagotovo tudi dejstvo, da lahko z blogi »v virtualni prostor vstopa vsakdo, ki misli, da ima kaj povedati, od literatov, kulturnikov pa do najrazličnejših marginalnih skupin. Največji odmev imajo blogi seveda na področju politike, posebej v državah, kjer so masovni mediji tako ali drugače kontrolirani.« (ibidem)

---

¹ CMS je kratica za Content Management Systems, kar prevajamo kot specifičen vmesnik za oblikovanje spletnih vsebin.

² <http://www.sisplet.org/index.php?fl=0&id=486>

V diplomskem delu bom v povezavi z blogom uporabljala besedo objave. S to besedo bom označevala posamezen vnos v blog. Posamezen blog ima tako več objav, ki si sledijo v obratnem kronološkem zaporedju.

V študiji Oblakove in Petriča je blog na tehnični ravni opredeljen kot »/.../ specifičen vmesnik za oblikovanje spletnega mesta, neke vrste sistem za upravljanje vsebin (*Content Manager System*), ki uporabniku omogoča, da na precej enostaven način postavlja vsebino na oblikovno že vnaprej postavljeno spletno mesto. Blog se sestoji iz osrednjega dela, v katerega avtor kronološko piše svoja besedila (komentarje, ideje, mnenja ipd.), na katera lahko obiskovalci odgovarjajo in podajo svoja mnenja. Poleg tega so sestavni del bloga še hipertekstualne sestave, ki jih avtor poljubno objavlja.« (Oblak in Petrič 2006, 11) Avtorja pa pozabita omeniti še slike in video-zvočne povezave, ki so prav tako sestavni del vsakega bloga. Blog je torej sestavljen iz več, navadno kronološko obratno sledečih si, objav avtorja. Vsakodnevni zapisi in razmišljanja so potem objave na blogu.

»Značilnost spletnikov (blogov) je enostavno rokovanje, kar omogoča, da jih soustvarjajo tudi uporabniki brez velikega računalniškega znanja. Predvsem enostavnost oblikovanja spletnika ga ločuje od običajne spletne strani, od foruma pa se razlikuje v tem, da so uporabniki foruma med sabo enakovredni, pri spletniku pa debato sproža avtor ali avtorska skupina, obiskovalci pa le komentirajo.« (Spletni vir 29)

Spletne dnevnikke lahko razdelimo glede na njihovo vsebino ali namen, pa tudi glede na različne pisce blogov. Horvatič (Spletni vir 10) bloge razdeli na:

- **poslovne spletne dnevnikke:** to je uporaba blogov za komercialne namene, ki jih lahko razdelimo še v dve podskupini. Na tiste, ki se uporabljajo v oglaševalske namene – gre za komunikacijo s posamezniki izven podjetja, in tiste, ki se uporabljajo za komunikacijo znotraj podjetja. Namen prvih je oglaševanje proizvodov nekega podjetja, drugi pa predstavljajo poslovno komunikacijsko orodje. Obe lastnosti pa sta pri večini spletnih dnevnikov združeni. Cilj nekega podjetja, ki objavlja blog, je predvsem, da je »vsebina na

voljo na spletu, po njej je možno iskati, povzemajo jo lahko tudi drugi mediji, lahko pa jo tudi ustrezno zaščitimo ali omejimo dostop do nje.

- **organizacijske spletne dnevnike:** ti so namenjeni točno določeni skupnosti, saj je njihova vsebina namenjena specifičnemu področju in tako tudi specifični skupini. Pogosto so oblikovani tako, da omogočajo komentarje, s tem pa tudi soavtorstvo širše spletne skupnosti, zato tudi največkrat prevzamejo obliko spletnih forumov. »Najpogosteje se uporabljajo v akademski sferi, v neprofitnih organizacijah in širših abstraktno organizacijsko povezanih skupnostih.« (ibidem)
- **osebne spletne dnevnike:** to je najpogostejša oblika spletnih dnevnikov, ki jih ustvarjajo posamezniki. »Osebni blog omogoča bralcem vpogled v posameznikovo življenje, njegove misli in spoznanja. Množice so blogerke izkoristile kot prave spletne dnevnike in v njih zapisovale bolj ali manj osebne izkušnje in opisovale svoje življenje, nekako tako, kot če bi osebni dnevnik prenesli v splet.« (ibidem)

Kot v Enciklopediji narativne teorije ugotavlja Jill Walker, so razlike med samimi blogi velike. Vidne so v kakovosti, vsebini, številu bralcev in ostalih dodatkih, kot so videi, fotografije, barve ali zanimive spletne povezave. Ti dodatki naj bi bralca bloga še dodatno pritegnili in prispevali k temu, da se vsakič vrne in prebere objavljeno besedilo. Spletna povezava omogoča tudi »sprehod« po arhivu, kjer je bralcu omogočeno, da izbere in prebere le objavo na blogu, povezano s temo, ki ga trenutno zanima. (Spletni vir 28) Večina objav na blogih ima zato tudi naslove.

»Spletni dnevnik je orodje, ki državljanom nudi možnost individualiziranega izražanja političnih stališč in komentarja le-teh. Spletni dnevniki posameznikom omogočajo neinstitucionalizirano politično participacijo.« (Spletni vir 14)

Enostavno ustvarjanje in uporaba spletnih dnevnikov je pripomoglo k zmanjšanju komunikacijskih ovir med posamezniki, saj ima bloger, to je pisec bloga, na voljo enostavno in učinkovito komunikacijsko orodje, ki je dostopno širši množici, ki uporablja in ima dostop do spleta.

2.2 Zgradba in značilnosti bloga

Blogi po večini skupen ali vsaj »podoben format:³

- **datum:** gre za datum napisane objave na blogu, objave posta⁴. Običajno so objave razporejene v obratnem kronološkem zaporedju. To pomeni, da je najnovejša objava zapisana prva.
- **naslov:** ima ga vsaka objava. Funkcija naslova je standardna, pomeni napoved teme. Lahko je tudi v obliki besedne igre, fraze ali pa gre za niz simbolov.
- **zapis časa in/ali stalna povezava:** tukaj izvemo, kdaj je bila objava naložena na blog. Zapis časa je pogosto povezava na stalno stran, kjer se ta blog nahaja. To omogoča povezavo med blogerji.
- **objava (post):** besede, stavki razprave, ki vsebujejo povezave. Da je blog preglednejši, so ključne besede pogosto poudarjene.
- **vzdevek avtorja:** prisoten navadno, če več ljudi objavlja na enem blogu. Lahko pomeni povezavo na stran, kjer so vse objave osebe, ki ima določen vzdevek. V primeru, da gre za enega avtorja, je vzdevek izpuščen.
- **kategorija:** posamezne objave so pogosto označene kot del kategorije.
- **komentarji:** bralcem bloga omogočajo komentiranje določene objave.«
(Spletni vir 24 in 30)

2.3 Namen bloga in blogosfera

Namen bloga je zagotovo komunicirati z bralcem, kar pa je takoj povezano tudi z odzivom bralcev na blog oziroma spletni dnevnik pisca. Pomembna lastnost pravega blogerja je seveda nenehno osveževanje in dodajanje novih in novih zapisov – najnovejša objava zapisa se praviloma nahaja na vrhu strani – hkrati pa tudi za komunikacijo in odziv bralcev bloga. To ugotavlja tudi Jenkins: »Blogi predstavljajo spletni komunikacijski kanal, s katerim zainteresirana javnost komunicira med sabo.«

---

³ www.unc.edu/~zuiker/blogging101/parts.html

⁴ Post (angl.); prispevek, objava.

(Jenkins v Strangelove 2005, 125) Blogi tudi oblikujejo posebno sfero, ki ima svoje specifične značilnosti. Odvisno od namena, za katerega je blog uporabljen, pa je sfera, ki jo oblikujejo blogi, lahko javna ali pa zasebna – skupaj blogi oblikujejo blogosfero. »Blogosfera je skupen termin, ki obsega vse bloge. Blogi pa so v tej sferi tesno notranje povezani, kar pomeni, da lahko blogerji berejo druge bloge, se nanje povezujejo in nanašajo pri svojem pisanju.« (Spletni vir 24) Blogerji so torej aktivna skupina posameznikov, ki so povezani preko spleta.

2.4 Opredelitev pojma politični blog

Internet je uporabnikom ponudil nove komunikacijske kanale, »ki jih od množičnih medijev ločuje nekaj pomembnih značilnosti. Gre namreč za načeli recipročnosti in povezanosti, ki sta v okolju interneta bistveno bolj izraziti, sploh če ju primerjamo z elementi množičnega komuniciranja. (...) Internet združuje številne možnosti: shranjevanje informacij, interaktivnost in tudi oddajanje informacij, kar kaže na njegovo dvojno kvaliteto. Internet je register informacij in hkrati tudi sredstvo komuniciranja. Kot komunikacijski kanal lahko učinkovito, hitro in predvsem interaktivno med seboj poveže različne akterje – politike, medije, interesne skupine, politične stranke, javne institucije in državljane. Z dialogom med posameznimi državljani je internet vzpostavil novo obliko političnega komuniciranja, ki omogoča nova 'virtualna združevanja'.« (Davis v Oblak 2003, 56)

Internet omogoča »enostaven in univerzalen dostop, ki sleherni politični instituciji ponuja možnost za prenos informacij, vsakemu državljanu pa direkten dostop do njih. (...) je medij preko katerega lahko posamezniki neposredno komunicirajo (...) in omogoča oblikovanje virtualnih demokratičnih skupnosti, podpira uresničevanje temeljnih človekovih pravic in širi demokracijo.« (Oblak 2003, 59) Hkrati omogoča tudi hitro zbiranje stališč in ocenjevanje javnega mnenja, to pa političnim akterjem omogoča tudi hipen odziv in takojšnje posredovanje.

Raziskovalci Bramberške univerze so v posebni študiji »Internet med volitvami 2005« ugotavljali, kako se je uporaba in spremljanje blogov politikov spremenila v času nemške volilne kampanje.

»V komunikaciji med politiki, ki objavljajo na blogu in uporabniki oziroma bralci bloga obstajata dve skupini: politične stranke in kandidati na eni strani in aktivna oziroma politično zainteresirana javnost na drugi strani. Raziskava je pokazala, da je od 1300 uporabnikov interneta, blogove politikov brala le ena tretjina. Bralci blogov pa so bili nezadovoljni, ker so bile objave premalo osebne. Končen sklep raziskave je bil, da so blogi politikov v času volilne kampanje dodatno razširili ponudbo političnih informacij in celo postali platforma za politične diskusije. Na podlagi nemške blogsfere pa so v raziskovalci sklenili še, da blogove bere predvsem aktivna javnost, med njimi tudi mnenjski voditelji, zato niso izključili učinka na splošno javno mnenje. (Spletni vir 1)

S komunikacijo na spletu, ki lahko poteka na različnih ravneh, sta se ukvarjala Rogers in Littlejohn. »Izpostavil je vsaj tri različne ravni komuniciranja: a) neposredno medosebno komuniciranje, b) interaktivno, tehnološko posredovano medsebojno komuniciranje, c) množično komuniciranje.« (Oblak in Petrič 2005, 60) Littlejohn je na osnovi Rogersove razdelitve »kategoriziral naslednje štiri ravni komuniciranja: a) medsebojno, b) skupinsko, c) organizacijsko, d) množično, pri čemer je poudaril, da jih ne gre razumeti kot med seboj izključujoče.« (ibidem) Na podlagi te razdelitve lahko blogove umestimo v skupinsko komuniciranje. Skupinsko komuniciranje poteka torej med enim pošiljateljem in več prejemniki oziroma med enim uporabnikom in večjo skupino. V skupinsko komuniciranje poleg blogov spadajo tudi forumi, predavanja, razprave, e-konference, klepetalnice.

Kaj je torej politični blog? Je to blog politika, ki piše o vsakdanjih dogodkih in udeležbah na prireditvah, torej njegov osebni spletni dnevnik? Ali je to blog, kjer politik kot del politične sfere piše o aktualnih političnih temah, o njih razpravlja in debatira in s tem bralcu posreduje svoje poglede, aktivna spletna javnost pa njegove navedbe v objavah (lahko) komentira?

»Živimo v predstavniki demokraciji, ki omogoča izražanje mnenj le v času volitev, ko se vsak državljan odloči, kdo bo njegov predstavnik. V času med volitvami vlada

izredno malo komunikacije med politiki in izvoljenimi, blogi pa ponujajo rešitev.« (Spletni vir 18) Dokler se pri bloganju izražajo mnenja in iščejo rešitve perečih tem v komentarjih, so objave na blogih del pomembnega združevanja med politiki in potencialnimi volivci. Komunikacija preko blogov poteka v dve smeri.

2.4.1 Komunikacija državljani z državljani in s politiki

»/.../ Prvo smer predstavljajo blogi, preko katerih državljani komunicirajo med sabo in s politiki. S pomočjo bloga lahko javno izražajo svoja nezadovoljstva, svoje kritike in apelirajo na politike, naj določene stvari spremenijo, popravijo ali dodajo. Ker je splet javno mesto in ker je blogosfera prostor, kjer se novice izredno hitro širijo ter imajo izredno možnost priti tudi v klasične množične medije, se je moč posameznika izredno povečala. Demonstriranje, izražanje mnenj v pismih bralcev in nerganje na barskem stolčku je preteklost. Mobilizacija ljudi se je preselila na splet.« (Spletni vir 18) Kvasova torej ugotavlja, da je tisti del javnosti, ki zna uporabljati splet, postala aktivna javnost, ki (ne)strinjanje z različnimi objavami politikov komentira in o tem debatira še z drugimi državljani, seveda preko spleta.

2.4.2 Druga smer: bloganje za ljudi

»Drugo smer predstavljajo politiki, ki blogajo za ljudi. Politiki na svojih blogih predstavljajo svojo politično funkcijo, kar posledično pomeni, da pišejo predvsem o tematikah, ki so del njihovega političnega položaja.« (Spletni vir 18) Politiki predstavljajo sebe in zbirajo volilne glasove.

To je bil kratek pregled in predstavitev pojmov blog in politični blog ter značilnosti in namen bloga. V naslednjem poglavju pa bom na kratko obravnavala bloge slovenskih politikov in analizo blogov predsedniških kandidatov Lojzeta Peterleta in Darka Krajnca med volilno kampanjo za predsedniške volitve leta 2007.

3. BLOGI SLOVENSКИH POLITKOV

Porast blogov, ki jih pišejo politiki, smo v Sloveniji zaznali predvsem pred predsedniškimi volitvami. »Politični blogi predstavljajo novo možnost podajanja informacij, izobraževanja in dvosmernega komuniciranja med pisci in bralci.« (Savič 2008, 40) Politiki v glavnem na svojih blogih pišejo o izbranih temah s področij, kjer delujejo, izražajo svoja menja in poglede in odpirajo teme, o katerih želijo z bralci komunicirati, debatirati ali spremljati njihove odzive. Teme političnih blogerjev so različne.

»Politiki, ki se podajo na pot bloganja, na začetku ne vedo točno, o čem blogati. /.../ Na svojem blogu lahko politiki ilustrirajo svoje vrednote, poslanstva, cilje in strategije. Ponavadi se te vrednote izražajo le v času volilnih kampanj, med mandatom politika pa se o tem ne govori dosti.« (Spletni vir 23)

Politik, ki se odloči za objavo bloga, mora to na nek način sporočiti javnosti. Bodisi preko medijev bodisi preko spletnih povezav. Kot sem že omenila, je politiku z objavami izredno enostavno komunicirati z javnostjo, ko ta izve za njegov blog. In njegov blog je njegova samopromocija. »Blog poveča in razširi vpliv politika.« (ibidem) Kot še omenja Kvasova, lahko politik na svojem blogu objavlja tudi svoje pojavljanje v medijih in dogodkih, katerih se je udeležil. »Eno izmed najpomembnejših možnosti, ki jih ponuja blog, je spremljanje odločitev in dela, ki jih nek politik opravlja. S tem daje svojim bralcem občutek, da je politik aktiven, prav tako pa omogoča politikom spremljanje napredka svojega dela.« (ibidem)

Tesnejši stik z javnostjo politik-pisec bloga ustvari z objavo nekaterih podrobnosti iz svojega zasebnega življenja. Kot dodaja Kvasova: »Najbolj učinkovit način bloganja je pripovedovanje zgodb, najraje iz svojega vsakdanjega življenja, saj to daje zgodbi avtentičnost in jo dela zanimivo.« (Spletni vir 23) Kvasova še opozarja, naj blogerji ne pišejo predolgih besedil in raje dodajo kakšno fotografijo ali videoposnetek. Tako bo blog lažje berljiv in bolj dinamičen. Dodaja še, da mora pisec bloga svoje bralce obvestiti o daljši odsotnosti ali prenehanju bloganja. Se pravi, spletni javnosti je dolžan sporočiti, da ne bo več dosegljiv.

Blog torej politikom predvsem nudi obliko samopromocijo in stik ter komunikacijo z državljani.

Številni politiki so lansko volilno kampanjo prenesli tudi na splet: Monika Piberl, Darko Krajnc, Zmago Jelinčič Plemeniti, Mitja Gaspari, Danilo Türk, Jože Andrejaš, Elena Pečarič in Lojze Peterle. Nad nekaterimi med njimi je bdela številčna ekipa strokovnjakov, drugi so na splet postavili le svoje osebne podatke in kakšno fotografijo, spet tretji so objavljali na uradnih spletnih straneh politične stranke (Jelinčič). Zagotovo sta se najbolj profesionalne predstave na spletu lotila Türk in Peterle, slednji je za izdelavo predstavitev spletne strani med časom volilnega boja najel agencijo, ki je urejala njegovo podobo na svetovnem spletu.

Ob množičnem navalu pisanja blogov političnih osebnosti pa je po volitvah za predsednika leta 2007 tega precej manj. Med najbolj prepoznavnimi in vestnimi je minister za razvoj Žiga Türk.⁵ Nekaj časa je na blogu objavljali tudi zunanji minister Dimitrij Rupel⁶, datum njegove zadnje objave je 25. december 2007. Med političnimi strankami blog uporabljajo v stranki Zares⁷. Med volilno kampanjo je na blogu objavljali tudi zdajšnji predsednik Danilo Türk⁸. Njegovi blogi so bili polni političnih dogodkov iz Slovenije in sveta. Vendar je bila Türkova spletna stran zaradi prenovitve strani dalj časa nedostopna, potem pa je nehala obstajati. Zdaj je dosegljiva na spletni strani Urada predsednika republike Slovenije, kjer pa ni arhiva njegovih objav na blogu. Stran, ki jo je ob začetku volilne kampanje na spletu objavil Lojze Peterle, je bila po porazu na predsedniških volitvah umaknjena. Peterle⁹ se zdaj predstavlja na spletni strani Evropskega parlamenta, kjer prav tako ni arhiva blogov ali česar, kar bi spominjalo na predsedniško kampanjo. Kot sem že omenila, tudi po volitvah na svojem blogu še vedno objavlja Darko Krajnc¹⁰.

Politični blog je torej blog politika, ki na svojem blogu objavlja dogodke in prireditve, ki se jih je udeležil po službeni dolžnosti ali iz osebnih razlogov ter piše o svojem prepričanju. Svoje objave uporablja za odpiranje novih tem, ki mu prinesejo odzive

---

⁵ <http://blog.zturk.com/>

⁶ <http://dimitrijrupel.blog.siol.net>

⁷ <http://www.zares.si/blogoreja/>

⁸ <http://www.up-rs.si/>

⁹ <http://www.peterle.eu/>

¹⁰ <http://www.darkokrajnc.si/>

bralcev. Tako poteka med bralcem in piscem dvosmerna komunikacija, ki briše navidezno ločnico med politikom in »navadnim« državljanom. Preko blogov postanejo politiki bolj dosegljivi. Tudi zato, ker bralcu posredujejo informacije iz zasebnega življenja. Komunikacija med politikom in spletnim uporabnikom je brez komunikacijskega šuma in poteka na (navidezno) zelo osebni ravni, če predvidevamo, da za enim računalnikom sedi le ena oseba. Zagotovo pa so blogi z odpiranjem tem in komunikacijo med državljani in politiki pripomogli k večji liberalizaciji političnih tem in so še en korak k večji demokratičnosti.

Tudi predsedniška kandidata Darko Krajnc in Lojze Peterle sta med volilno kampanjo pisala blog. Že ob branju Peterletovega bloga pa dobi bralec občutek, da gre res zgolj za samopromocijo med volilnim bojem. V Peterletovem blogu sicer najdemo elemente, ki jih v Priročniku o bloganju za politike omenja Kvasova. Od udeležb na prireditvah do informacij iz zasebnega življenja. Sicer pa so nekatere njegove objave dolge in brez fotografij ali videoposnetkov. Peterle na svoji predvolilni spletni strani tudi ni imel nobene povezave na kateri koli drug blog. Med njim in ljudmi, ki so prebirali njegov blog, ni bilo nobene komunikacije. Ni se odzival na komentarje, ne glede na to, ali so bili negativni ali pozitivni.

Svojih bralcev pa tudi ni obvestil o prenehanju pisanja bloga. Zato je moja ugotovitev, da je Peterletov blog le delno politični blog. Opredelila bi ga kot promocijski blog politika.

Drugače je pri Krajncu, njegov blog še obstaja. Konec maja 2008, približno pol leta po predsedniških volitvah, še vedno piše o dogodkih in prireditvah, ki se jih udeležuje, ohranja osebni način pisanja in se odziva na komentarje. Njegove objave so bolj razčlenjene, manjkajo pa fotografije in video posnetki. Na njegovi spletni strani so navedene tudi številne povezave do drugih blogov. Moja ugotovitev je, da je njegov blog lahko opredelimo kot politični blog, saj se odziva na komentarje, pogosto pa se v svojih objavah dotakne tudi aktualnih političnih tem.

Omeniti pa še velja, da je komunikacija med piscema blogov in bralci sorazmerno slaba.

Volilna kampanja na spletu je nadaljevanje ameriškega trenda, »ki je se je začel leta 1996, ko so kandidati ameriških volitev svoje privržence, prostovoljce in darovalce iskali preko interneta.« (Ferfila in Kos 2002, 251) V slovenskem političnem prostoru, med predsedniškimi volitvami 2007, je bilo nagovarjanje volivcev in predstavljanje sebe preko spleta novost. Sicer je bilo možno brati objave na blogih nekaterih politikov (Rupel, Türk) že pred tem, dokaz za to, da je za objavljane potrebno veliko volje in prostega časa ter dejstvo, da je bila večina objav na blogih le del aktualnega političnega dogajanja, pa bom predstavila na koncu diplomskega dela.

Ferfila in Kos v delu *Politično komuniciranje* razdelata šest funkcij, »ki jih ima internet pri komuniciranju kandidatov z volivci v njihovih volilnih kampanjah:

- simbol kandidata,
- razdeljevanje informacij,
- sredstvo za merjenje javnega mnenja,
- krepitev volilnega prepričanja in spodbujanja volilne udeležbe,
- aktiviranje privržencev in zbiranje denarja,
- interaktivnost.« (Ferfila in Kos 2002, 249)

Te funkcije bom poskušala najti v analizi obeh spletnih strani.

3.1 PREDSTAVITEV SPLETNE STRANI PREDSEDNIŠKEGA KANDIDATA LOJZETA PETERLETA

Lojze Peterle je svojo volilno kampanjo začel skoraj leto dni pred volitvami. Njegova spletna stran, ki jo je oblikovala agencija Arih, d. o. o., je bila med volitvami dosegljiva na spletnem naslovu: www.peterle.si.

3.1.1 Simbol kandidata

Stran se je predstavila v zeleni barvi (»Zelena je barva Zemlje, harmonije in ravnovesja. Na živce učinkuje pomirjajoče«. (Spletni vir 12)), z logotipom LP, kar pomeni Lojze Peterle in v nekaj sekundnem razmaku se črki L in P zamenjata in oblikujeta napis: *predsednik* in nato *za pet let*, nato na koncu pa simbol ponovno

oblikuje ime predsedniškega kandidata *Peterleta*. Njegov slogan se glasi: »Pravi za predsednika.«

Slika 1.1: Prikaz Peterletove naslovne strani

Vir: www.lojzepeterle.si

3.1.2 Interaktivnost

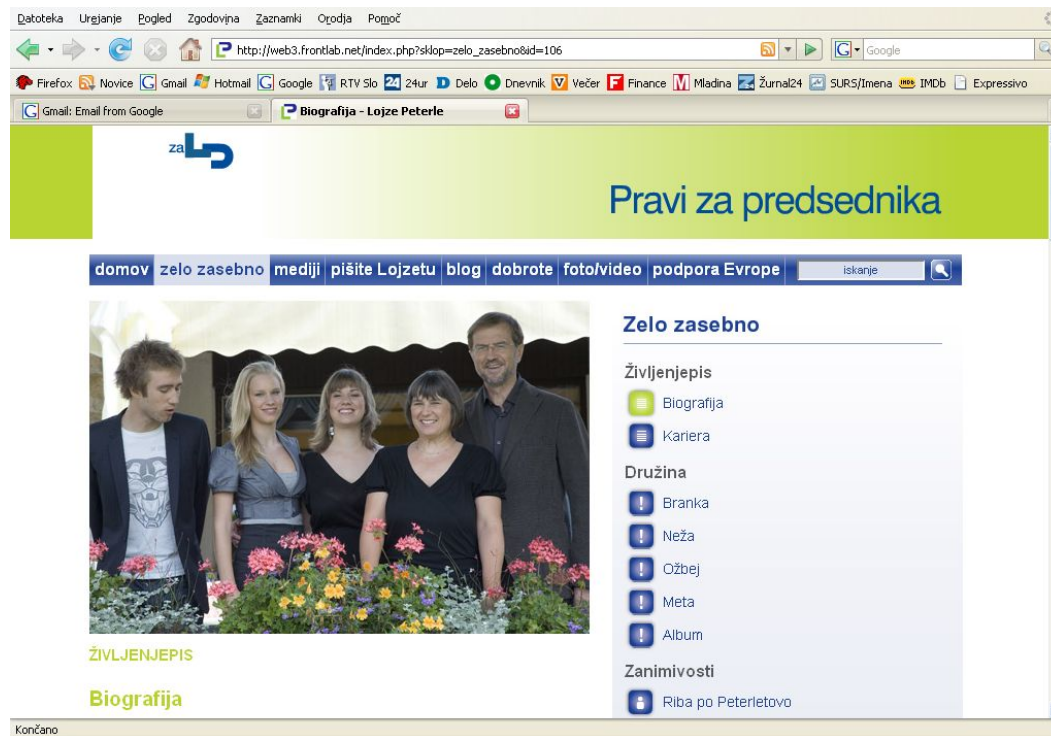
Populistično je uporabljen Peterletov priimek, ki vsebuje besedo pet, zato jo ustvarjalci strani uporabljajo kot *5erle*. Tako se poskušajo približati mladim volivcem, saj mladi in njihovi idoli pogosto uporabljajo okrajšave na podoben način. Kot na primer U2 ali 4 U (v angleščini uporabljeno kot for you, kar pomeni zate).

Peterletova spletna stran deluje dinamično in povezano. Ker ima naslovne vrstice, je tudi izredno pregledna, uporabniku pa omogoča, da izbere temo, ki ga zanima. Kandidat se na prvi strani predstavi v videoposnetku, kjer ga spoznamo kot politika, glasbenika, čebelarja, pilota in poliglota. Nato se z mislijo predstavi še kot borec, natančno: »' Vseskozi tudi borec. Življenje je boj!«

Naslovni vrstici *domov oziroma 5erletovih 5* sledi področje *zelo zasebno*, kjer kandidata spoznamo kot družinskega človeka, ki ima tri otroke in razumevajočo ženo, ki ga podpira pri njegovem delu. Vsi člani Peterletove družine so podrobno

predstavljeni, za nameček pa predsedniški kandidat v videu predstavi tudi svoj najljubši recept – *riba po Peterletovo*.

Slika 1.2: Prikaz Peterletove spletne strani, biografija

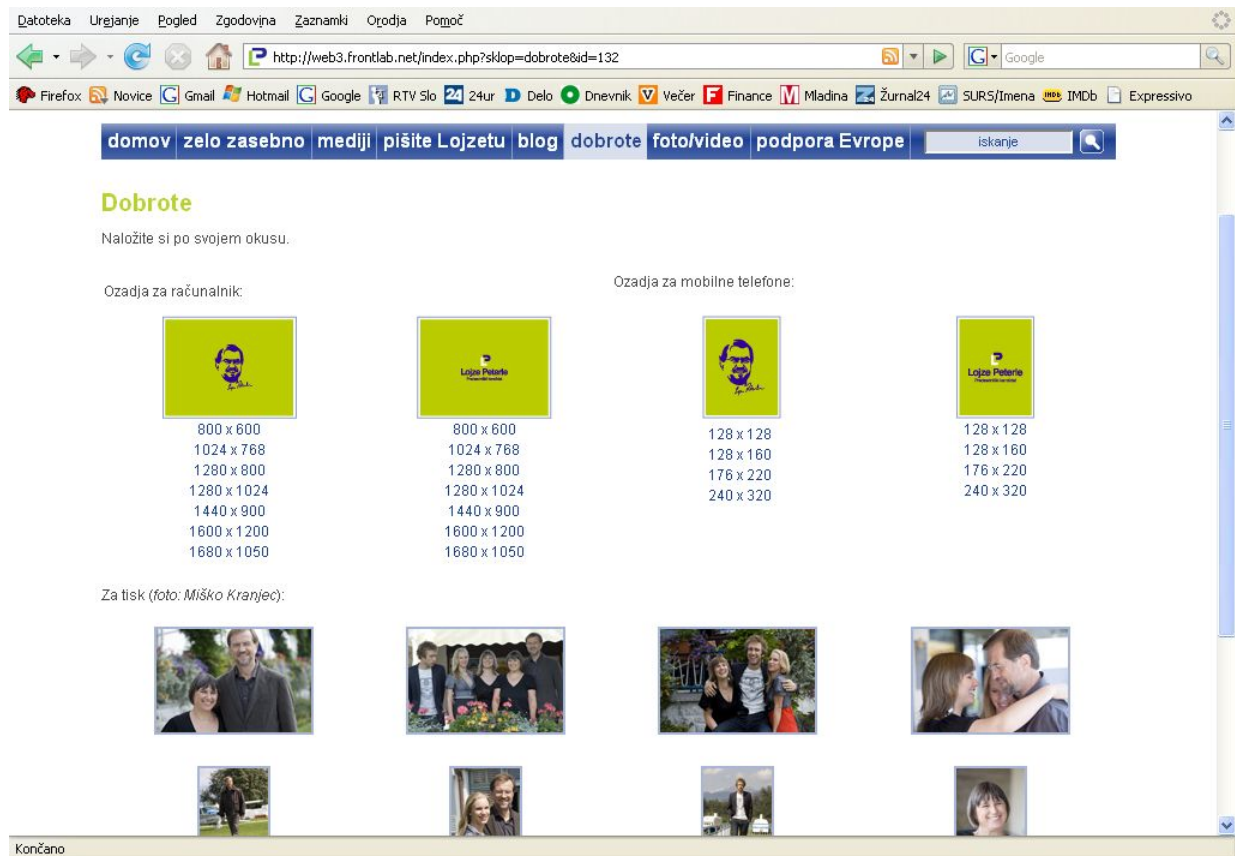
Vir: www.lojzepeterle.si

3.1.3 Razdeljevanje informacij

Vrstica *mediji* omogoča bralcu, da prebere objavljene članke o kandidatu. Tukaj najdemo fotografije iz različnih krajev Slovenije, kjer je kandidat nagovarjal svoje volivce. V sporočilih za javnost pa je bilo medijem omogočeno predsedniškega kandidata spremljati na vsakem koraku.

Iskrenemu in tesnemu stiku je namenjena vrstica *pišite Lojzetu*. Tam Peterle odgovarja na vprašanja volivcev in sprejema povabila na različne prireditve. Sledi ji vrstica *blog*, ki mu bomo namenili posebno poglavje, nato pa vrstica *dobrote*, kjer Peterletovi privrženci najdejo fotografije, ozadja za računalnike in mobilne telefone, stran pa jim omogoča tudi tiskanje letakov in plakatov s kandidatovim logotipom.

Slika 1.3: Prikaz Peterletove spletne strani, dobrote

Vir: www.lojzepeterle.si

V vrstici *foto/video* najdemo vse videoposnetke nastopov in soočenj, ki se jih je kandidat udeležil, pa tudi številne fotografije, ki so bile posnete v času volilne kampanje.

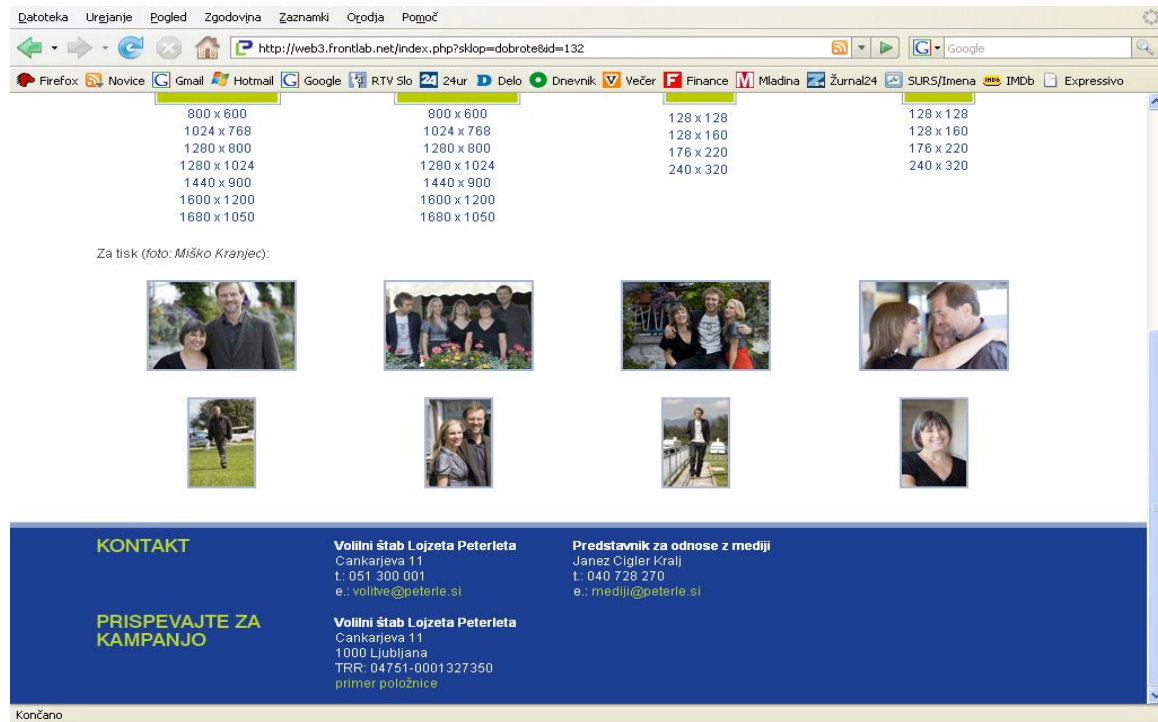
3.1.4 Krepitev volilnega prepričanja

Vrstica *podpora Evrope* je namenjena predvsem temu, da obiskovalcu spletne strani predstavi in pokaže kako prepoznaven je kandidat Peterle med evropskimi politiki. Tudi tukaj opazimo izredno dobro analizo Slovencev, ki imajo radi in si želijo razgledanega predsednika, ki govori več jezikov, kar Peterle pokaže že v uvodnem videu, kjer se celo predstavi kot poliglot.

3.1.5 Aktiviranje privržencev in zbiranje denarja

Aktiviranje privržencev tudi tako, da lahko po želji tiskajo letake, seveda pa je omogočena tudi komunikacija s kandidatom. Na dnu vseh strani pa tudi možnost nakazila denarja za podporo.

Slika 1.4: Prikaz Peterletove spletne strani, prispevki za kampanjo

Vir: www.lojzepeterle.si

To je kratka predstavitev spletne strani predsedniškega kandidata Lojzeta Peterleta. Ugotovimo lahko, da so oblikovalci strani upoštevali pet od šestih funkcij, »ki jih ima internet pri komuniciranju kandidatov z volivci v njihovih volilnih kampanjah.« (Ferfila in Kos 2002, 249) Sredstvo za merjenje javnega menja pa so delno lahko komentariji in odzivi ter merjenje obiskanosti spletne strani. Seveda pa je na vsaki strani dosegljiv tudi arhiv, ni pa predstavitev v angleškem jeziku.

3.2 PREDSTAVITEV SPLETNE STRANI PREDSEDNIŠKEGA KANDIDATA DARKA KRANJCA

Spletna stran predsedniškega kandidata Darka Krajncja je na prvi pogled predvsem manj barvna kot Peterletova. Še vedno je dosegljiva na spletnem naslovu www.darkokrajnc.si. Na strani takoj opazimo velik naslov Darko Krajnc in podnaslov predsedniški kandidat. Slogan, ki ga je Krajnc uporabljal v času volilne kampanje se

je glasil: »Vremena bodo s Krajncem se zjasnila.« Stran je razdeljena na tri dele – levi, desni in osrednji (sredinski) del.

Slika 1.5: Prikaz Kranjčeve spletne strani, blog

Vir: www.darkokrajnc.si

LEVI DEL

3.2.1 Darko Krajnc za predsednika

V tem sklopu na levi strani najdemo *predstavitev kandidata*, vključno s povezavo na članek iz tednika 7D, kjer je opisana njegova dozdajšnja življenjska pot.

Sledi stran, kjer kandidat predstavi, *zakaj se je odločil za kandidaturo* na predsedniških volitvah, in *predstavitev vizije prihodnosti*. Snovalci Kranjčeve spletne strani niso pozabili niti predstavitev kandidata v *angleškem jeziku*. V napovedniku lahko preberemo, kje in kdaj se je Krajnc v predvolilnem boju pojavljal, nato pa kdo je Krajncu izrekel podporo na volitvah.

Podobno kot pri Peterletu si zaporedno sledita povezavi video posnetki in fotogalerija, ki nam predstavita predvolilne aktivnosti in različne udeležbe kandidata na nekaterih prireditvah. Takoj opazimo, da je teh mnogo manj kot Peterletovih.

3.2.2 Za medije

Ta del je predviden predvsem za medije, saj tu najdemo *sporočila za medije*, se pravi udeležbe Krajnca na različnih prireditvah, v *fotografijah in grafikah* pa je dostopnih šest fotografij predsedniškega kandidata, ki so primerne za objavo. Grafike ni nobene.

3.2.3 Kontakti

Kontaktne informacije. Tukaj najdemo Krajnčev domač naslov, njegovo telefonsko številko, faks, e-mail naslov. Nato še kontakt z vodjo volilnega štaba in službo za odnose z javnostmi.

3.2.4 Arhiv

Arhiv je seznam objav, ki je naveden v kronološko padajočem razmerju. V arhivu najdemo vse objave iz preteklosti. Aktualni prispevek pa se nahaja v osrednjem delu.

OSREDNJI DEL

Osrednji del sestavlja naslov in fotografija Darka Krajnca. Temu sledi dobrodošlica bralcu in obiskovalcu spletne strani. Nato je pred zapisom spletnega dnevnika datum (dan in mesec), ki mu sledi aktualna objava. Temu delu bom namenila posebno poglavje.

DESNI DEL

3.2.5 Aktualno

Desni del je namenjen *aktualnemu* dogajanju v Sloveniji, tako iz sveta politike kot tudi iz sveta razvedrila, kar je razvidno že iz naslovov (na primer Zvezde pojejo, Vinjete ... ali kam gre novinarstvo, Paloma, Mura ...Umrla je država!) Navedenih je pet naslovov, ki pa jih najdemo tudi v osrednjem delu.

3.2.6 Blogi

Pod tem naslovom so navedene povezave do drugih slovenskih piscev blogov, kar je pomembno, saj avtor svojim bralcem posreduje teme, ki si jih je po njegovem mnenju vredno še pogledati in prebrati.

3.2.7 Povezave

Tukaj sta navedena dva linka (povezavi) na spletni strani dveh strank s podobnim programom, kot ga ima Stranka mladih Slovenije (SMS), katere predsednik je Krajnc.

3.2.8 RSS vir

RSS vir pomeni »Really Simple Syndication in je preprost način za hiter pregled informacij iz različnih spletnih strani. Tehnologija, ki deluje na podlagi XML-a¹¹, omogoča spletnim stranem, da uporabnike s pomočjo RSS kanalov nevsiljivo in v realnem času obveščajo o novostih. Je idealen nadomestek za pogosto obiskovanje najljubših spletnih strani v lovu za novicami ali na primer obveščanje o teh preko elektronske pošte. Največja prednost je, da dobimo izključno le vsebine brez vseh nepotrebnih dodatkov in olepšav!« (Spletni vir 6)

---

¹¹ »XML je tričrkovna okrajšava za angleški izraz Extensible Markup Language, razširljiv označevalni jezik, in je jezik, ki ga pogosto srečate, če brskate po Internetu. XML je preprost računalniški jezik podoben HTML-ju, ki nam omogoča format za opisovanje strukturiranih podatkov ali arhitektura za prenos podatkov in njihovo izmenjavo med več omrežji. XML spreminja mnogo aspektov računalništva, še posebej na področju komuniciranja aplikacij in strežnikov. Da pa se ga tudi razširiti, saj ima namreč to možnost, da si lahko sami izmislimo imena etiket (angleško TAG). Zelo je uporaben za komunikacije, saj ima zelo preprosto in pregledno zgradbo.« (Vir: <http://www.e-uspeh.com/baza-znanja/entry/12/42/>).

3.2.9 Iskanje

Iskalnik, ki je namenjen iskanju po arhivu novic na spletni strani.

Drugače kot Peterletova spletna stran je Kranjčeva manj vpadljiva, saj uporablja enostavno postavitvev, ki je sicer pregledna, je pa zagotovo manj barvita. Kranjčeva stran spominja na tiskan list papirja. Prevladuje bela barva in nekaj modre. Šest funkcij, ki naj bi jih internet imel pri komuniciranju kandidatov z volivci med volilno kampanjo, ni tako očitnih kot pri Peterletu ali pa jih sploh ni. Tako ne zasledimo nobenega posebnega simbola ali opombe za donacijo denarja za podporo pri volilni kampanji. Je pa prisotna funkcija razdeljevanja informacij, ki je nujna, saj je najpomembnejši del komuniciranja. »Obsega sprejemanje imena kandidata, njegovih stališč in izrisu kandidatove čim bolj prijetne podobe (življenjepis, fotografije z družino ali volivci).« (Ferfila in Kos 2002, 250)

4. BLOGI KANDIDATOV

Kot sem že omenila v uvodu, bom primerjala objave Lojzeta Peterleta in Darka Krajncja do prvega kroga predsedniških volitev, ki so bile 21. oktobra 2007. Nekatere njune objave se datumsko ujemajo, nekatere pa ne, vendar se mi zdi razlika enega dneva zanemarljivoča, tiste objave, ki sta jih kandidata pisala z dve- in večdnevno razliko, pa bom izpustila, razen v primerih velikih svetovnih ali slovenskih dogodkov. Objave bom datumsko označila in povzela vsebino, nato pa vsebino ob istem času primerjala še s poročanjem osrednjega Dnevnika na Televiziji Slovenija.

Darko Krajnc, najmlajši predsedniški kandidat, je na svojem blogu pričel objavljati 20. avgusta 2007. Predsedniški kandidat Lojze Peterle pa se je za pisanje, kljub zelo zgodnjemu začetku volilne kampanje, odločil šele 10. septembra 2007.

4.1 11. SEPTEMBER 2007

Krajnc: »Slovenska popevka in 'maraton' po Sloveniji«¹²

Pisec se je lotil opisovanja predvolilnih obiskov v nekaterih slovenskih krajih ter zbiranja podpisov. Na hitro je omenil še Slovensko popevko in v nekaj besedah tudi znanega slovenskega kantavtorja Adija Smolarja z delom besedila njegove pesmi. Nato se vrne nazaj na »maraton« in obveznosti, ki jih je imel ta dan, na koncu pa obljubi: »In jutri, ko bom manj leteč, se oglasim s kakšno vsebinsko debato«. Za vse privrženke športa pa poleg »maratona« omeni še košarko.

Peterle: »5erletovih 5«¹³

Tudi Peterle opisuje svoj dan, ki ga je preživel v Mariboru in je bil predvsem v znamenju priprav na kampanjo. Našteje nekaj znanih ljudi, ki jih je srečal v štajerski prestolnici. Beseda je nanesla na kulturo, zato nameni nekaj misli umetniškemu ustvarjanju. Nato pa to poveže z zgodovino slovenskega naroda: »Tako kot premnogi

¹² <http://www.darkokrajnc.si/2007/09/page/3/>

¹³ Priloga A, glej str. 56.

pretresi, ki jih je slovenski narod doživljal skozi stoletja. A glede na našo zazrtost le v zadnjih 60 let se zdi, da je bilo prelomno le to obdobje. S katerim se ne znamo soočiti, ga ovrednotiti, pravilno zapakirati in spraviti na polico zgodovine – da bi se, končno, zazrli v prihodnost. Ki se, žal, zadnje čase zdi zamegljena in negotova.« Peterle opiše še srečanje s člani Rotary kluba, kjer je predaval in predstavil svoje programsko izhodišče: »Rad bi deloval za demokratično, socialno, pravno, zdravo in veselo Slovenijo.«

Na koncu objave doda še opis sodelovanja z agencijo, ki je ustvarja njegovo spletno stran. Omeni snemanje predstavitvenega videospota 5erletovih 5, ki je bilo v 5ek in tako sklene naslov in zaključek pisanja. Tudi on obljubi, da se bo pisanju o snemanju spota posvetil kdaj drugič.

Dnevnik Televizije Slovenija¹⁴:

Osrednji Dnevnik TVS poroča o razpravi v Državnem zboru, naj na predlog predsednika vlade Janeza Janše za novo ministrico za zdravje potrdijo Zofijo Mazej Kukovič, za ministra za promet pa Radovana Žerjava. V prvih treh minutah Dnevnika oba podrobneje predstavijo. Kandidata o tem v blogih ne pišeta, zagotovo pa bi lahko omenila šesto obletnico napada na Svetovni trgovinski center New Yorku. (Temu nekaj besed nameni Krajnc v objavi naslednji dan: »Pa smo preživeli 11. september, brez večjih terorističnih napadov.« Peterle pa šele štiri dni kasneje; 15. september).

4.2 14. SEPTEMBER 2007

Krajnc: » MOS Celje – obrtniki in soočenje predsedniških kandidatov«¹⁵

Piše o obisku obrtniškega sejma in omeni še druge kandidate, ki so se ga udeležili. »In smo predstavili svoje poglede na obrtništvo, eni malo bolj konkretno, drugi zelo splošno in čim bolj všečno publiki ... za ogrevanje pa je bilo to soočenje kar v redu.« V drugem odstavku se samo s priimki glavnih akterjev (Janša in Rop) dotakne afere Sova. Omeni, da ga njegov protikandidat spominja na aktualnega predsednika

¹⁴ TV Slovenija, 1. program. 2007. Dnevnik. Ljubljana, 11. september.

¹⁵ <http://www.darkokrajnc.si/2007/09/page/3/>

Drnovška, ki je izbral drugo pot. Nato nadaljuje z opisovanjem soočenja na obrtniškem sejmu. Za konec pa: »Ampak, kar ne morem mimo zaključka košarkarske tekme ..., kaj za vruga se je zgodilo spet na koncu, niti čez sredino nismo prišli več z žogo, da o metih sploh ne govorim. Hja, fantje, več sreče prihodnjič.« Krajnc nekaj stavkov v celotnem »poročilu« dnevnega dogajanja »opremi« s smeški¹⁶.

Peterle na ta dan ni objavljajal.

15. SEPTEMBER 2007

Peterle: » Za humanizacijo odnosov«¹⁷

Razmišlja o obveznostih in poteh, ki jih ima kot predsedniški kandidat. Mimogrede omeni srečanje z belgijsko kraljico, ki kupuje slovenski (njegov) med. Klepetala sta o resnih zadevah, sodelovala pa sta že prej. Peterle se je udeležil sej predsedstva Evropske ljudske stranke, kjer je opozoril na kosovski problem: »Med drugim smo se pogovarjali o kosovskem problemu. Predsedstvo sem opozoril, da mora biti EU pozorna nanj, predvsem pa enotna pri njegovem reševanju.« Razveseli se podpore pri kandidaturi za predsednika, kjer ga podprejo »tako predsednik ELS Wilfred Martens, večkratni predsednik belgijske vlade, kot vodja poslanske skupine ELS-ED Joseph Daul in podpredsednik stranke Michel Barnier.«

Peterle se spomni še zanimivega dogodka: nizozemskim kmetovalcem je pomagal poiskati vhod v parlament. »Z veseljem sem jim pomagal.« Piše, da je srečal tudi skupino Japoncev in se z njimi fotografiral, nato pa mu misel odtava proti multikulturalnosti, katere je v Bruslju vedno več. Malo ga pa zaskrbi: »Me pa malo zaskrbi vsakič, ko pred parlamentom in na letališču poostrijo varnostne ukrepe. Ne vem, ali je bila kriva pravkar minula obletnica napada na dvojčka v New Yorku ali kaj drugega, toda tokrat sem opazil, da je vse skupaj še strožje.«

Peterle na kratko opiše še dogajanje in obiske na Štajerskem, nato pa omeni smrt prijateljewe matere. Misel spelje na staranje: »O staranju bo prav kmalu tekla beseda na mednarodni konferenci o starajoči se družbi. /.../ Udeležila se je bo tudi Viviane

---

¹⁶ Smeški (ang. Smileys) so majhne slikice, ki izražajo neko čustvo. Ponavadi ga dodamo h kakšnemu besedilu v e-mailih ali odgovoru na forumu. (Vir: <http://www.zmade.net/HTML-orodja/smeski.html>)

¹⁷ Priloga A, glej str. 57.

Reding, evropska komisarka za informacijsko družbo, ki se ukvarja tudi s preučevanjem možnosti novih tehnologij za humanizacijo medgeneracijskih odnosov.« Tako zadnjo napisano misel ponovno sklene z naslovom.

Krajnc ta dan ni objavljajal.

Dnevnik Televizije Slovenija:

14. september¹⁸: Dnevnik se začne z novico o nameri Petrola, da prevzame podjetje Istrabenz, kar je bilo svojevrstno presenečenje, saj je bilo že dolgo znano, da si je Istrabenz prizadeval za nakup podjetja Petrol. Naslednja tema pa je bila trenja v vladni koaliciji.

15. september¹⁹: Dnevnik se začne s proslavo ob 60-letnici priključitvi Primorske, nadaljuje pa z zasedanjem finančnih ministrov v Portu. Nobeden od kandidatov ne omeni dogodkov, ki so bili prva tema v TV Dnevniku.

4.3 17. SEPTEMBER 2007

Krajnc: »Preko 3000 podpisanih obrazcev podpore moji kandidaturi :)«²⁰

Že iz naslova je jasno, da je kandidatu uspelo zbrati zadostno število podpisov podpore za vložitev kandidature. Sledi olajšanje: »Res je dober občutek videti na kupu vse te podpise, vedeti, da jih je dovolj in, da je tudi konec 'gnjavljenja' ljudi na terenu.«

Nato nadaljuje, da je imel dovolj podpisov že 11. septembra, vendar zaradi previdnosti tega ni obešal na javni zvon. Nato sledi nekaj odstavkov v katerih se zahvali vsem podpornikom in prijateljem ter tistim, ki so mu pomagali zbirati podpise. Zapiše, da ima zdaj podpisov več kot preveč (3500). Vendar ne verjame, da so podporo podpisali vsi, ki so mu to obljubili. Zato jih opomni: »popravni izpit bo 21.

¹⁸ TV Slovenija, 1. program. 2007. Dnevnik. Ljubljana, 14. september.

¹⁹ TV Slovenija, 1. program. 2007. Dnevnik. Ljubljana, 15. september.

²⁰ <http://www.darkokrajnc.si/2007/09/page/2/>

oktobra na volitvah 😊lahko se odkupite še s kakim priporočilom pri komu« in doda, da bo predsedniško kandidaturo vložil 25. septembra ob 11. uri.

Peterle: »Nisem brodil po usodah ljudi«²¹

Peterle svojo objavo začne s spominom na preteklost. Bil je govorec na spominski slovesnosti ob 90. obletnici bitke za goro Škabrijel nad Ravnico nad Novo Gorico. Spomni na številne žrtve: »Hrib, kot pravijo zgodovinarji, je bil eden osrednjih bojišč v soški fronti, na njem pa so svoja življenja pustili mladeniči, doma od Baltika do Sicilije. /.../ Isto ozemlje, ki so ga leta 1917 ubranili pred Italijani, so prav kmalu dobili kot izplen po prvi svetovni vojni. In koliko krvi je bilo spet potrebne, da smo ga dobili nazaj!« In še naprej nadaljuje s pisanjem o zgodovini in težkih trenutkih, ki so jih doživela slovenska tla. V naslednjem odstavku opiše obisk na Mednarodnem obrtnem sejmu v Celju in čestita organizatorjem, nato pa se spomni, kako se je začel delovni teden. Odzval se namreč na povabilo dnevnega centra za brezdomce v Ljubljani, kje si je ogledal prostore, dal intervju za časopis, ki ga brezdomci pripravljajo (Kralji ulice) in se srečal z različnimi usodami ljudi. »Nismo brodili po usodah, ki so jih pognale na ulico. Me je pa pretresla marsikatera pripoved ljudi, ki so brez uradnega doma. Mnogi so nekoč imeli za naše standarde popolnoma 'normalno' življenje s službo, družino, hišo. Zdaj iščejo smisel drugje.«

Dnevnik Televizije Slovenija²²:

TV Dnevnik je začel s posvetom predsednika vlade s predsedniki parlamentarnih strank in predstavnikom nepovezanih poslancev o reševanju nerešenih vprašanj med Slovenijo in Hrvaško. Drugi prispevek je bil izrek oprostilne sodbe koprskemu županu Popoviču. Drugače se ni (po poročanju TV Dnevnika) dogajalo nič pretresljivega. Ne Krajnc ne Peterle o teh temah ne pišeta bloga.

---

²¹ Priloga A, glej str. 59.

²² TV Slovenija, 1. program. 2007. Dnevnik. Ljubljana, 17. september.

4.4 25. SEPTEMBER 2007

Krajnc: »Enakopravnost in demokratična družba s kategorijami državljanov«²³

Po soočenju v Cankarjevem domu, je kandidata Krajnca zmotilo, da je obravnavan in predstavljen kot drugorazredni kandidat. Razpiše se o (ne)demokratičnosti volitev: »Čemu dvojna merila v demokratični družbi, kjer so/bi naj bili vsi enaki in enakopravni in imeli enake možnosti?«. Obregne pa se ob Sveto trojico Peterle, Türk, Gaspari, kot ji pravi, za katero ima občutek, da je privilegirana. Omeni, da se je udeležil Foruma 21, na katerega pa ni bil povabljen in se je tam pojavil samoiniciativno. Tamkajšnja debata se mu je zdela nezanimiva in dolgočasna. »Je pač res tisto, kar sem tudi omizju v CD povedal – da smo mladi zapostavljeni, se nas ne jemljejo resno, da se stari vse preveč borijo za urejanje življenja mladih, kot bi oni bolje vedeli, kaj mladina rabi.« V svojem razmišljanju zapiše, da mu boji z mlini na veter in neenakopravno obravnavanje daje le še dodaten zagon v predsedniški tekmi. Zmotila ga je debata o prihodnosti mladih, brez prisotnosti mladih. Poudari, da vsak glas šteje in izrazi upanje, da bodo volivci, ki se ne strinjajo z aktualno politiko, glasove na volitvah namenili njemu. »Protestni glas na volitvah je lahko, kot faktor presenečenja, veliko večji šok za oblastnike in velike politične playerje ...« Poziva na spremljanje volilne kampanje: »/.../ Predvsem soočenja kandidatov, morda boste dobili drugačne argumente za odločitev 21. oktobra, kot vam jih servirajo ...« Zaključi, da se veseli prihodnosti, ki bo socialno pravična, demokratična in pravno delujoča. Poudari, da so prihodnost mladi, ki s spremembami postavljajo temelje za takšno državo.

Peterle ta dan ni objavljajal.

26. SEPTEMBER 2007

Peterle: »Zvok izpovedi v potezi«²⁴

---

²³ <http://www.darkokrajnc.si/2007/09/>

²⁴ Priloga A, glej str. 60.

Peterle je tokrat objavo posvetil naravni katastrofi, ki je prizadela Gorenjsko. »Potrebna je bila minuta in voda je vzela življenje. Kakšna ironija! Voda kot vir življenja, voda kot pomembna dobrina, zaradi katere se bodo, kot žal kažejo napovedi, ljudje še borili, je lahko tudi morilka. Poplave.« Udeležil se je humanitarnega koncerta v ljubljanskih Križankah. Opisuje občutke, ki so ga prevevali ob dobrodelnem koncertu in pohvali dobro izvedbo glasbenikov, ki so v dobrodelni namen nastopili. Omeni številna imena slovenske glasbene estrade. Izvedel je tudi, da je vremenska ujma uničila hišo solista Janeza Lotriča. Na kratko opiše še po njegovem mnenju dobro zamisel slikarja Zmaga Modica, ki je narisal dvometrsko platno in ga podaril v dobrodelne namene. Svoja zapis konča z besedami: »Naj bodo ta noč in vse naslednje čim manj razdiralne!«

Krajnc ta dan ni objavljajal.

Dnevnik Televizije Slovenija:

25. september²⁵: Tako kot vsi mediji je se je tudi TV Dnevnik začel z razmerami v Železnikih, ki jih je povodenj prizadela pred natanko tednom dni. Prva polovica informativne oddaje je bila namenjena nesreči in sanaciji razmer.

26. september²⁶: Ta dan je bilo prav tako največ pozornosti namenjene naravni nesreči na Gorenjskem in sanaciji vodotokov in rečnih strug. Zaskrbljeno so poročali tudi o vremenskih napovedih, saj so vremenoslovci za prihodnje dni napovedali še več dežja.

Krajnc in Peterle ta dan ne pišeta o tej temi.

4.5   2. OKTOBER 2007

Krajnc: »Številka 1«²⁷

---

²⁵ TV Slovenija, 1. program. 2007. Dnevnik. Ljubljana, 25. september.

²⁶ TV Slovenija, 1. program. 2007. Dnevnik. Ljubljana, 26. september.

²⁷ <http://www.darkokrajnc.si/2007/10/page/3/>

Predsedniški kandidat svojim bralcem sporoči, da je na žrebu volilnih številčk dobil številko 1. »Prav prijetno sem bil presenečen, ko me je na GSM-u čakalo sporočilo, da imam na predsedniških volitvah številko 1.« Z žrebom je zadovoljen, na kratko pa opiše, da so dnevi polni dogodkov in številnih povabil. Veliko stvari zato v štabu opravijo preko interneta.

Naslednji odstavek ponovno nameni žrebu in natančno napiše kaj bo pisalo na volilnem lističu: »Prva izbira na volitvah 21. oktobra bom torej jaz – 1. mag. Darko Krajnc ...«

Dan pa ni potekal gladko, saj so mu sporočili, da so predvideno soočenje prestavili. In njegov štab je ostal brez popoldanskega dogodka. Znova se mu poraja vprašanje o enakopravnosti kandidatov, pravičnosti in demokraciji. Poziva k zamenjavi akterjev na političnem parketu: »Vsake igre je enkrat konec. Potreba po menjavi igralcev je vsak dan večja. Ali pa potrebujemo pravičnejšega sodnika!?» in zaključi z besedami »Za domovino z 1 naprej!«

Peterle ta dan ni objavljajal.

3. OKTOBER 2007

Peterle: »Ni prihodnosti brez informacijske tehnologije in dobre zdrave hrane«²⁸

Peterletov pogovor pri zajtrku z evropsko komisarko za informacijsko družbo in medije Viviane Reding je bil povod za pisanje o uspešni državi in hitro razvijajoči se informacijski družbi. Omeni dosežke Redingove pri znižanju cen mobilne tehnologije ob gostovanju v tujih omrežjih. Meni, da Evropa potrebuje projekte, ki bodo ugodno vplivali na blaginjo ljudi.

»Blaginja je danes odvisna tudi razvoja informacijske tehnologije. Še prav posebej v zadnjem desetletju je človeštvo doživelo neverjeten razvoj, ki je prinesel mnogo dobrega, a, žal, tudi slabega.« Nato nadaljuje z opisovanjem in dogajanjem na konferenci, ki je bila v ljubljanskem hotelu in kjer je bila prisotna tudi Redingova. Razmišlja, da je v času informacijske tehnologije dobro predvsem to, da nismo sami,

---

²⁸ Priloga A, glej str. 62.

če si tega ne želimo: »V dobi informacijske družbe je nedopustno, da se kdo počuti samega,« in nadaljuje, »tako kot sta nedopustni lakota in slaba hrana. Podražitev najbolj osnovnih živil, predvsem pa visoke cene sadja in zelenjave, nista pravi ukrep k blaginji in zdravju ljudi.« Napiše še nekaj misli o kvaliteti hrane in doda: »Resnično si želim, da bi si jo lahko privoščili vsi.« Nato pa v njegovem stilu blog sklene še z naslovno mislijo.

Dnevnik Televizije Slovenija:

2. oktober²⁹: Dnevnik se je začel s prispevkom o napovedani inflaciji in zadnjimi podražitvami hrane. Novinarji so pripravili še prispevke, ki so cene hrane primerjali še s cenami v Italiji in na Hrvaškem.

3. oktober³⁰: Dnevnik se je začel z izredno sejo članov parlamentarne komisije za peticije in človekove pravice, ki so obravnavali izjavo nekdanjega predsednika vlade Antona Ropa, da sta se slovenski in hrvaški premier Janša in Sanader leta 2004 dogovarjala o incidentih v Piranskem zalivu. Pred komisijo sta pričala nekdanji slovenski premier Rop in novinar Televizije Slovenija Vladimir Vodušek.

Krajnc in Peterle ne omenita nobene od tem na svojem blogu.

4.6 5. OKTOBER 2007

Krajnc: »Mladi – koga podpirajo in zakaj?«³¹

Krajnc je razočaran nad javnomnenjskimi raziskavami, ki so pokazale, da ima pri mladih do 30 let najmanj podpore. Sprašuje se, zakaj je tako: »Saj se izmed vseh kandidatov prav jaz v največji meri posvečam problemom mladih ...« Ne razume mladih, ki ga pri njegovi kandidaturi ne podpirajo, saj se na vso moč zavzema za njihove pravice in prihodnost. Pomisli celo na zavajanje javnomnenjskih raziskav: »/.../ Morda pa rezultati vseeno niso točni in bi me kdo rad preusmeril, usmeril stran od debate o težavah mlade generacije?« Ne verjame, da mladi podpirajo politike

²⁹ TV Slovenija, 1. program. 2007. Dnevnik. Ljubljana, 2. oktober.

³⁰ TV Slovenija, 1. program. 2007. Dnevnik. Ljubljana, 3. oktober.

³¹ <http://www.darkokrajnc.si/2007/10/page/2/>

sumljivega porekla, ki so že dolgo na politični sceni, sprememb pa ni. Zdi se mu, da so mu mladi naklonjeni, saj jih srečuje in ga podpirajo. Porodi se mu misel o razvajeni mladini, vendar jo zaključi, da zagotovo niso razvajeni vsi. Zato: »Imam še vedno trdno upanje, da bo 21. oktobra med mojimi volivci tudi velik delež mladih,« in zaključi, da bo edini pravi rezultat volilni, ker računa na glas mladih volivcev.

Peterle: »Nosil bom rožnato pentljo«³²

Predsedniški kandidat z bralci svojega bloga deli bridko izkušnjo o diagnozi raka. Opisuje misli, ki so mu šinile skozi možgane, ko je izvedel za svojo bolezen in sporoča, da se v Evropskem parlamentu zavzema povezavo evropskih institucij v boj proti raku. Nekaj besed nameni razširjenosti te bolezni v Evropi in doda, da je bolezen v večini primerov povezana z nezdravo prehrano. »Ko se vozim po državi, me včasih prav boli, ko vidim, koliko dobrih jabolk ali sliv visi po poljih in pred zapuščenimi kmetijami. Pa jih nihče ne pobere. Raje kupujemo umetne pijače z vsemi mogočimi dodatki.« V svojem dnevnem zapisu pove še, da podpira projekte, ki želijo bolezen »demistificirati« saj se mu zdi, da je rak v družbi tabuiziran. Sklene, da bo ob tednu boja proti raku dojk nosil rožnato pentljo in se udeležil teka za upanje v parku Tivoli. Svoje razmišljanje sklene s stavkom »V stiski si moramo biti blizu.«

Dnevnik Televizije Slovenija³³:

Osrednji Dnevnik na nacionalni televiziji v prvih minutah poroča o sanaciji krajev, ki jih je prizadela septembrska povodenj. Kot poročajo, so najhujše posledice že odpravljene, zdaj pa se bodo lotili še velikih popravil. Poročajo še o donacijah za prizadete ljudi in premajhnih zneskih, ki jih je prizadetim krajem namenila vlada.

4.7 10. OKTOBER 2007

---

³² Priloga A, glej str. 63.

³³ TV Slovenija, 1. program. 2007. Dnevnik. Ljubljana, 5. oktober.

Krajnc: »Dan duševnega zdravja ... in AMZS test eko in varne vožnje«³⁴

Krajnc nam v naslovu pove, katerih prireditelj se je na ta dan udeležil. »5 predsedniških kandidatov nas je obiskalo dogodek AMZS na Kongresnem trgu v Ljubljani.« Tam so se seznanili z varno in varčno vožnjo. Testirali so različne avtomobile in preizkušali vgrajene avtomobilske tehnike. Popoldne se je udeležil slovesnosti ob dnevu duševnega zdravja. Področje pozna, saj bil za časa študija na področju duševnega zdravja prostovoljec. Po predstavitvi knjige je sledil: »/.../ Še dolg govor g. Lojzeta Peterleta, ki pa je bil zelo oseben. Ko sem bil še sam na vrsti kaj povedati, sem vse skupaj strnil le v nekaj misli.« Krajnc podpira takšne projekte, saj zmanjšujejo stigmatizacijo prizadetih ljudi v družbi. Omeni še, da v zadnjih dneh vsi kandidati zelo delajo in se predstavljajo po Sloveniji. Zaskrbi ga, da trpi tudi njegovo duševno zdravje. »Zato je narobe, da kdor koli razmišlja o ljudeh z motnjami v duševnem zdravju s stereotipi, na slabšalen način, saj se bo lahko že jutri sam znašel med njimi ...« Svojim bralcem na koncu zaželi še čim več duševnega zdravja in lahko noč.

Peterle: »Država ne bi smela šparati pri neboljanih«³⁵

Dan je preživel v družbi duševno motenih ljudi. Ugotovi, da se nekateri kljub hudi telesni prizadetosti trudijo delati, mnogim pa je pravica do dela odvzeta. Poslovni direktor Sončka³⁶ mu obrazloži vzroke za to in finančne težave, ki pestijo njihovo organizacijo: »Na sprejem v varstveno dnevne centre, kjer bi lahko delali, čaka okrog 400 oseb,« v državnem proračunu pa nova sredstva v ta namen niso predvidena. Peterle obljubi, da bo ministre vprašal zakaj je tako in zapiše še: »Država res ne bi smela šparati pri neboljanih!« Doda še, da je že pred tem obiskal eno od Sončkovih enot, ki jo pestijo težave z najemnino in sanacijo stavbe. Spet obljubi, da bo povprašal na Mestni občini v Ljubljani, zakaj je tako. Nato spet opisuje srečanje z enim od varovancev, ki mu je pomagal pri sprostivni, ko je ugotavljal, na kateri dan je bil Peterle rojen. Svojemu bralcu še približa, kako težko je življenje ljudi z

³⁴ <http://www.darkokrajnc.si/2007/10/page/2/>

³⁵ Priloga A, glej str. 65.

³⁶ Sonček je Zveza društev za cerebralno paralizo Slovenije. (Vir: http://www.soncek.org/Struktura_zveze.htm)

invalidnostjo, saj so ponekod ovire sicer majhne a kljub temu prevelike, da bi prizadetim omogočile dostop do vsakdanjih stvari. Nato še opiše srečanje s staršema, ki za svojega otroka skrbita sama. Svoj dnevnik sklene z mislijo: »10. oktober je dan duševnega zdravja. Idealna priložnost, da uredimo tudi zakonodajo na tem področju ...«

Dnevnik Televizije Slovenija³⁷:

Dnevnik se začne s vprašanjem, kdo bo zasedel izpraznjeni poslanski položaj Mojce Kucler Dolinar, ki je postala ministrica. Poročajo, da je bil na fundacijo izvoljen Anton Zakrajšek, o katerem pa bo naslednji dan razpravljala Državna volilna komisija. Nato sledi prispevek o spremenjenem sedežnem redu poslancev.

Krajnc in Peterle pišeta o povsem drugih temah.

4.8 14. OKTOBER 2007

Krajnc: » Še en teden do prvih rezultatov predsedniških volitev '07«³⁸

Krajnc se razpiše o delu, ki ga ima zaradi kandidature. Branje in odgovarjanje na spletno pošto, zahvale za podporo in seveda nagovarjanje ljudi po vsej Sloveniji, soočenja. Malo ga zaskrbi, ker doma nima močne kampanje: »In v vsem tem direndaju se tudi ozrem na domače kraje, domače ljudi. Pomislim, da so morda hudi, ker doma nimam močne kampanje, a me takoj kdo potolaži s 'Ti se kar druge potrudi, doma te itak poznamo'.« Nadaljuje polemiko o javnomnenjskih raziskavah, ki jo je začel že v enem od prejšnjih blogov. »In danes teden bomo izvedeli, *koliko je resnice v javnomnenjskih raziskavah?* Izvedeli bomo, koga so slednje pretirano favorizirale in koga pretirano zapostavljale ...« Seveda piše o nestrpnem čakanju na rezultate in razmišlja, kje se bo takrat nahajal in v čigavi družbi. In ker vsi ostali kandidati pozivajo na volitve, stori to še on. Posebej nagovori tiste, ki se volitev

---

³⁷ TV Slovenija, 1. program. 2007. Dnevnik. Ljubljana, 10. oktober.

³⁷ <http://www.darkokrajnc.si/2007/10/page/2/>

navadno ne udeležujejo in mlade. Še enkrat pojasni, da je prav on tisti, ki mlade podpira in nadaljuje razmišljanje o javnomnenjskih anketah: »Če je soditi po odzivih ljudi, sem na dobri poti ... in se res sprašujem, kdo odgovarja na ankete?« Naslednjo odstavek nameni zdravju in pove, da se ga loteva prehlad. Upa, da se bo za vikend spočil in pozdravil v dobri družbi. Blog zaključi s pozivom na predčasne volitve in napoved teme, o kateri bo pisal naslednji dan.

Peterle: »Zaustavimo nasilje pretepačev!«³⁹

Peterle svoj blog nameni incidentu, ki se je pripetil pred ljubljansko diskoteko Global, kjer so varnostniki do smrti pretepli mladega obiskovalca. » /.../ Pa me je znova presenetilo. Udarilo direktno v želodec in mi, priznam, na oči pripeljalo solze.« Opisuje občutke, ki so ga prevzemali, ko se je peljal mimo kraja dogodka, ki je bil poln sveč. Razglablja o prehitri smrti 20-letnika, ki je bil na začetku svojega življenja in o odnosu in poklicu varnostnikov. Doda, da se je tudi sam podpisal pod peticijo, kjer so podpisniki zahtevali takojšen odvzem licence varnostni službi: »Skrbi me varnost mladine, skrbi me, kam in kako se hodijo zabavat.« Zaveda se, da bi to lahko zgodilo tudi njegovemu sinu, ki je približno istih let. »Staršema sem stisnil roko. Besede so mi ostale v grlu.« Na koncu pa zapiše svoja pričakovanja od države ob tej nesmiselni smrti: »Pričakujem, da bo država našla krivce in jih ustrezno kaznovala. Pričakujem, da bo trikrat premislila, komu bo dala licenco za varovanje.« Blog zaključi z besedami: »Lučke so gorele tudi v nedeljo. Naj ti sveti večna luč, Gorazd!«

Dnevnik Televizije Slovenija⁴⁰:

TV Dnevnik se je začel s peticijo pred Globalom in nadaljeval z gostom v studiu, predsednikom Zbornice za zasebno varovanje Ingom Pašem. Temu je sledil prispevek o volilni kampaniji.

Peterletova objava na blogu se ujema s temo v TVD, Kranjčeva pa ne.

---

³⁹ Priloga A, glej str. 67.

⁴⁰ TV Slovenija, 1. program. 2007. Dnevnik. Ljubljana, 14. oktober.

To sta zadnja bloga, ki sta ju kandidata napisala istočasno pred volitvami. Lojze Peterle je v času volilne kampanje napisal 17 objav, zadnjega 9. novembra 2007. Peterle je po tem napisal še tri objave (17. in 19. oktobra ter 9. novembra). Po volitvah je tudi prenehala delovati njegova spletna stran www.peterle.si. Darko Krajnc je v istem obdobju napisal še pet objav (15., 22., 26. oktobra in 3. in 6. novembra). Kljub porazu na volitvah pa njegova spletna stran še vedno deluje in Krajnc še zmeraj aktivno piše na svojem blogu.

5. ANALIZA OBJAVLJENIH BESEDIL

Po vseh prebranih objavah obeh avtorjev lahko ugotovimo, da je blog res le trend. V politični kampanji pa nujen, ker se ga poslužuje večina kandidatov. Pa vendar, zakaj ob vseh obveznostih, ki jih kandidati imajo in vseh pojavljanjih v medijih, želijo objavljati še na blogu?

Moja ugotovitev je, da se tam kandidati lahko predstavijo tako, kot si sami želijo. Na blogu imajo samopromocije in peščici bralcem sporočiti, kako razmišljajo. V medijih je poročanje lahko predstavljeno napačno ali pa ga sploh ni, še posebej če se zgodi kaj nepričakovanega.

Na svojem blogu pa je kandidat sam prvi »prispevek« na spletni strani. In sam odloči o čem bo pisal in koliko pozornosti bo temu namenil oziroma ali se bo temi izognil. In občutek, da neposredno komunicira z javnostjo, mu daje tudi to, da obiskovalci komentirajo objave. Zato večina objav na Peterletovem in Kranjčevem blogu ne sovпада s poročanjem Dnevnika na RTV SLO. Ker naj bi bili prispevki v tej oddaji pripravljeni za celotno javnost. Blogi pa so namenjeni mladim, ki najbolj množično uporabljajo splet.

Williams je zapisal, »da skupnost ni le omejen prostor, pač pa pomeni sposobnost deliti nekaj skupnega, kot so skupni interesi, občutek skupne identitete ter skupnih lastnosti, kar torej nakazuje izrazito potrebo po določeni kvaliteti medsebojnih odnosov.« (Williams v Oblak 2003, 68)

Iz Lippmanove definicije javnosti pa lahko definiramo spletno javnost. »Javnost ni /.../ trdno določena skupina posameznikov. Sestavljajo jo pač tiste osebe, ki jih neka zadeva zanima in katero lahko vplivajo zgolj s podpiranjem ali nasprotovanjem akterjev.« (Lippman v Splichal 2005, 174)

Iz te definicije lahko povzamemo, da javnost na spletu ni trdno določena skupina, ampak skupina, ki so sestavljajo osebe, ki jih določena tema zanima. In če se mladi

zanimajo za volitve, bodo pobrskali po spletu in prebirali bloge kandidatov ali pa ne. Prav tako je možno iz drugega dela definicije ugotoviti, da tudi nepodpiranje nekoga na volitvah lahko privede do obiska na spletni strani in prebiranja bloga. Saj je javnosti dovoljeno, da komentira in se odziva na aktualne objave in mnenja. Gre za občutek osebne komunikacije med državljani in politiki.

Objave na blogih, ki sem ju primerjala, mnogokrat niso komentirane ali pa le malo. Na Peterletovi strani je komentiralo predvsem več tistih, ki se z njegovo politiko ne strinjajo, pri Krajncu je takih manj. Vendar pa imam občutek, da so komentarji pri Krajncu predvsem komentarji prijateljev in znancev.

Ob branju objav opazimo tudi različna stila pisanja. Krajnčeve objave delujejo bolj sproščeno, tudi jezik, ki ga uporablja, je pogovorni. Medtem so Peterletove objave jezikovno brežhibne.

»Krajnc ima izredno oseben in zanimiv blog, prispevki pa kažejo kandidata v zanimivi luči, na svojem blogu je med drugim povedal tudi, da je v času predsedniške kampanje uspešno magistriral.« (Spletni vir 15)

Peterletove objave so polne notranjih razmišljanj in povezovanj z usodo in družino, na koncu objave pa navadno sledi stavek v katerem povzame naslovno misel. Tam tudi pove, kaj bi bilo treba vse postoriti in narediti, da bi bilo nam (javnosti) boljše. S tem neposredno napoveduje, kaj bi on spremenil na boljše.

Pisanje je zbrano in pravopisno korektno. Bralec nima občutka, da je Peterle v časovni stiski, čeprav ima nešteto obveznosti. Od predstavitve po Sloveniji do različnih prireditev, pa še poslanska služba v Evropskem parlamentu v Bruslju. Peterle sicer piše o osebnih doživetjih, vendar ob branju dobimo občutek, da je vse zapisano brez prave dinamike.

»Posebnost, ki je ni opaziti na nobenem drugem spletnem mestu, je tudi možnost nalaganja ozadij Peterletovega loga na računalnike in mobilne telefone, predsedniški kandidat pa denarne prispevke zbira tudi na svoji spletni strani.« (Spletni vir 15)

Peterle v mnogih objavah tudi omenja imena znanih ljudi, s katerimi se srečuje ali celo prijateljuje. Peterletova predstavitev na spletu je pravična in enakopravna, deluje celo sterilno. V nasprotju s Krajncem Peterleta ne skrbijo javnomnenjske raziskave. Občutek imamo, da je prepričan v svojo zmago. Omenja prijatelje v Bruslju in Sloveniji, govori številne jezike in ima posluh za malega človeka. In prav s tem in ne s svojimi zapisi v blogu poskuša Peterle rekrutirati svoje volivce. Njegova volilna kampanja je izdelana do zadnje podrobnosti. In v njegovem volilnem štabu so točno vedeli, kakšnega predsednika si želijo Slovenci. Prepoznavnega, zrelega politika, ki ima posluh za malega človeka in prijateljuje tudi z znanimi osebnostmi. Peterletove objave na blogu so osebne in neosebne hkrati. Lahko bi jih pisal tudi kdo drug. Številne zgodbe in dogodki se začnejo s stikom z ljudmi in posluhom za težave, ki jih imajo. Peterle poskuša volivce pridobiti predvsem po čustveni plati. Peterle ve, kakšnega predsednika Slovenci hočejo, vendar ob tem pozablja (kar mu nekateri očitajo v komentarjih), da je sam že del privilegirane elite.

Neka ženska ga v komentarjih celo opomni, da je neokusno, da svojo bolezen izrablja za volilno kampanjo in ga sprašuje, ali je kdaj na Onkološki kliniki stal v vrsti. Za razliko od Krajncja, ki na komentarje svojih bralcev odgovarja, Peterle ni odgovoril na niti en komentar. Se pravi, da lahko govorimo le o navideznem povezovanju s spletno javnostjo.

Kranjčeve objave so realnejše. Opisuje in našteva, kje, kdaj in katerega dogodka se je udeležil. Njegove objave so pogosto opremljene s »smeški«, ki so del spletnega komuniciranja. Njegova razmišljanja niso povezana z globokimi temami, ampak pogosto z mnenji in vprašanji, zakaj so nekateri kandidati privilegirani in kako realne so javnomnenjske raziskave. Krajnc ve, da ni glavni kandidat za predsednika in da je konkurenca velika. Vendar se ne vda. Rad poudari, da se bori za mlade, za tiste, ki ne volijo in za njihovo boljšo prihodnost. Prizna, da ga volilna kampanja obremenjuje in da je zaradi dela izčrpan. Tudi on navaja številne prireditve, ki se jih je udeležil in v nekatere objave vplete zgodbe usod ljudi, ki jih je srečal. In izrazi upanje na spremembe. Vendar vse njegove objave delujejo manj čustveno kot Peterletove hkrati pa tudi bolj pristno.

Tudi Kranjčeva kampanja je izdelana, vendar je očitno, da je njegov štab manjši in manj profesionalen in da veliko dela Krajnc postori sam.

Razlika v stilu in načinu je najbolj očitna v objavi 10. oktobra, ko sta se kandidata udeležila iste prireditve, njuna naslova in objavi pa sta popolnoma različni. Peterle piše o sebi in srečanju z ljudmi, pogovori in stiki, ki jih je imel. Natančno opiše usodi dveh ljudi. Ne omeni pa, da je bil govorec na prireditvi ob dnevu duševnega zdravja in da se je tam zbralo še nekaj drugih kandidatov. Vse to nam pove Krajnc. Slednji se ne izogiba vsaj obveščati o tem, da so se na določeni prireditvi zbrali tudi drugi kandidati. Peterle svojih konkurentov ne omenja. Iz tega lahko ponovno sklepam, da je bila za Peterleta postavitev spletne strani in objava bloga le del kampanje, podobno kot volilni plakati in udeležbe na različnih prireditvah in soočenjih. Med Peterletom in bralci bloga ni direktne komunikacije, čeprav naj bi bil prav to namen. Bralci sicer imajo možnost komentiranja, vendar Peterle z njimi ne komunicira. Pri Krajncu je to drugače, vendar tudi zelo poredko.

Na splošno je število komentarjev pri objavah obeh zelo majhno. Lojze Peterle je imel skupno pri objavah, ki sem jih predstavila, vsega 13 komentarjev in se ni odzval na nobenega, torej ni bilo vzpostavljen nobene komunikacije med njim in bralci. Darko Krajnc je imel pri predstavljenih objavah nekaj več komentarjev, natančno 44. Kot sem že omenila, se je na nekatere odzval, se pravi, da je vzpostavljajal stike z bralci svojih blogov. Dvosmerna komunikacija je bila vzpostavljena, medtem ko se pri Peterletovih objavah zdi, da komentarjev sploh ni bral.

5.1 HIPOTEZA: SPLETNE STRANI PREDSEDNIŠKIH KANDIDATOV IN BLOGI SO NAMENJENI PREDVSEM MLAJŠI POPULACIJI

»Med uporabniki slovenskih spletnih strani je 6 odstotkov takšnih, ki ustvarjajo bloge, izstopajo pa predvsem po svoji mladosti, poznavanju in pogosti uporabi različnih internetnih storitev. Gre za najbolj internetno pismeno skupino uporabnikov.« (Spletni vir 11) Kot je pokazala raziskava, ki je zajemala vzorec 5883 anketirancev, se slovenski uporabniki interneta po odnosu do blogov delijo v štiri skupine. 31 odstotkov jih sodi v skupino nezainteresiranih bralcev – ti blogov ne berejo. »Med

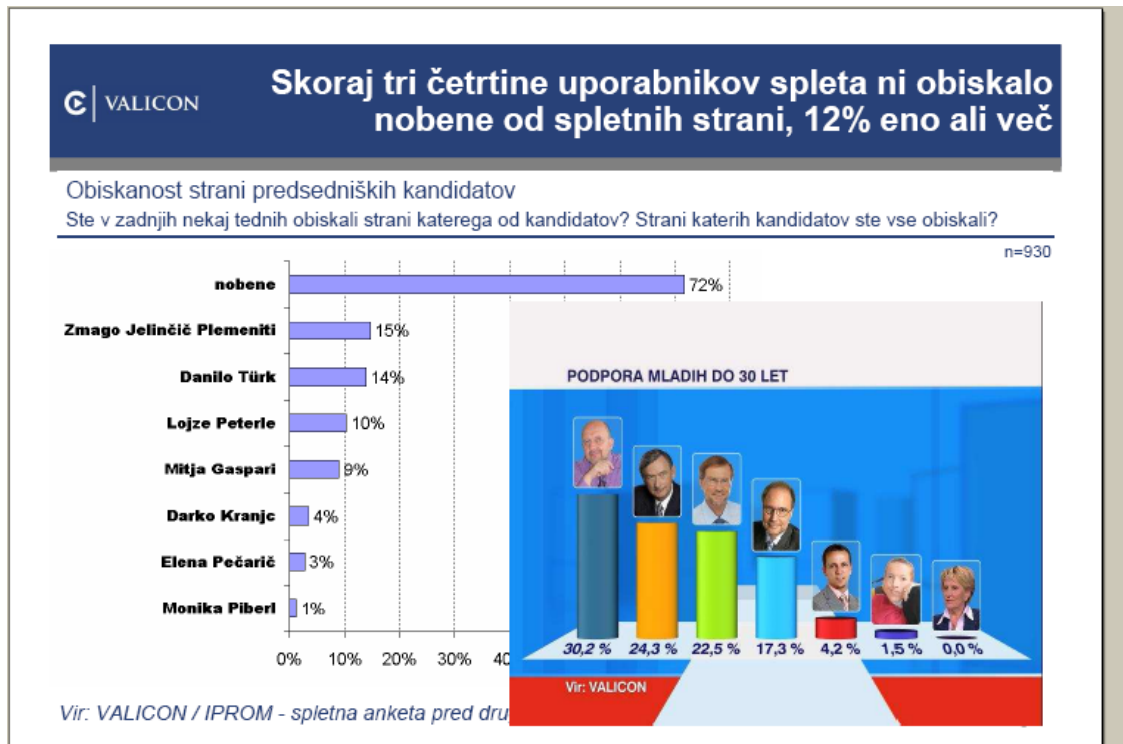
njimi je 36 odstotkov uporabnikov starejših od 35 let, 30 odstotkov pa mlajših od 19 let. Delež žensk je tu večji od moških.« (Spletni vir 11)

Rezultati raziskave kažejo, da se slovenski uporabniki interneta po odnosu do blogov delijo v štiri skupine, poimenovane nezainteresirani, bralci, komentatorji in ustvarjalci. Bralcev blogov je med uporabniki interneta 43 odstotkov, v glavnem pa jih berejo za zabavo in iz radovednosti. Med bralci so bolj zastopani moški, 60 odstotkov pa je starejših od 30 let. Dve tretjini med njimi sta nezaposleni, ostali imajo višjo ali visoko izobrazbo.

Kot so ugotovili v raziskavi, so blogerji po večini samski moški, ki dobro poznajo internetne storitve, blog pa pišejo v povprečju 6 mesecev. »Večinoma pa pišejo o sebi ter povzemajo ali reproducirajo druge vsebine. Tretjina jih za svoj blog porabi eno uro na teden, 10 ur in več pa mu tedensko posveča 6 odstotkov ustvarjalcev. Glavni motivi za pisanje bloga so izražanje samega sebe, deljenje izkušenj, širjenje mreže stikov in spoznavanje novih ljudi. Nekateri pa v njih vidijo tudi možnost samopromocije.« (Spletni vir 11)

Le nekaj dni pred drugim krogom volitev, natančneje 9. novembra, sta agenciji Valicom in Iprom izvedli še spletno anketo o obiskanosti strani predsedniških kandidatov. 72 odstotkov od 930 anketiranih ni obiskalo nobene spletne strani. Danilo Türk je bil s 14 odstotki na tretjem mestu, za en odstotek ga je prehitel Zmago Jelinčič Plemeniti. Z 10 odstotki je bil Peterle na četrtem, z odstotkom manj pa Gaspari na petem mestu. Le 4 odstotke vprašanih je obiskalo stran kandidata Krajnca.

Slika 1.6: Obiskanost strani predsedniških kandidatov

Vir: <http://beta.finance-on.net/files/2008-03-27/VALICON-Batagelj-Web%20ankete.pdf>

Tudi podporo mladih do 30 let je z veliko večino na volitvah prejel Zmago Jelinčič Plemeniti. Darko Krajnc, ki je vse svoje napore namenil predvsem v pridobitev mladih volivcev, je bil s 4,2 odstotka glasov volivcev na petem mestu. 22,5 odstotka tistih, ki so se udeležili volitev, pa je volilo Lojzeta Peterleta.

Na podlagi raziskave agencij Valicon in Iprom zlahka ugotovimo, da blogje berejo predvsem moški, ki so starejši od 30 let. Torej blogi ne morejo biti namenjeni mlajšim volivcem.

Čeprav je Krajnc nagovarjal mlajše volivce in nanje usmeril celotno kampanjo, rezultat ni takšen, kot ga je pričakoval. Sklepam lahko, da Krajnc ni bil dovolj obveščen o profilu bralcev bloga. Peterle se v svojih objavah ne opredeli koga nagovarja. Iz raziskave pa je jasno, da ga je na volitvah podprlo 22,5 odstotka mladih, Krajnca pa le 4,2 odstotka. Največ glasov so volivci, mlajši od 30 let,

presenetljivo namenili Zmagu Jelinčiču Plemenitemu. Jelinčič je svoje misli zapisoval na spletni strani Slovenske nacionalne stranke.

Sklenem lahko, da blogi niso bili pomemben ali bistveni faktor pri odločanju mlajših volivcev, komu bodo namenili svoj glas za predsednika. Hipotezo »politiki poskušajo s pisanjem bloga pritegniti predvsem mlajše volivce, ki vsak dan uporabljajo splet in tako računajo na njihov glas na volitvah«, lahko ovržem.

6. ZAKLJUČEK

Uporaba interneta je postala del našega vsakdana. In z intenzivnostjo uporabe so se intenzivirali tudi stiki. E-mail sporočila, spletne klepetalnice, forumi in blogi. Slednje so odkrili tudi politiki. Na njih se lahko predstavijo tako, kot si želijo, in pišejo o temah, ki jih izbirajo sami.

Iz primerjave objav in poročanja v TV Dnevniku javne Radiotelevizije lahko ugotovim, da so se teme objav na blogih in osrednje teme Dnevnika le redko ujemale. Mogoče je to preišljena igra politikov, ki imajo svoje bloge, vendar se politično raje ne opredeljujejo. Kot je vidno iz analize blogov Lojzeta Peterleta in Darka Krajnca, njune teme niso politične ali pa so to zelo redko. Morda se predsedniška kandidata na osrednje dogodke nista odzivala, ker sta menila, da bi lahko to škodovalo njuni kampanji in posledično zmagi na volitvah.

Tudi dvosmerna komunikacija med piscema objav in bralci bloga je bila prisotna samo pri Krajncu. Noben komentar ni sprožil nove objave ali odprtje nove teme, ki bi lahko prevedla v debato med politikoma, ki sta s svojimi blogi želela (to sta se odločila sama) biti bliže svojim volivcem.

Da so bili blogi (nekaterih) predsedniških kandidatov le predvolilna poteza, mogoče dokazuje tudi dejstvo, da so politiki takoj po volitvah prenehali objavljati, kmalu pa tudi spletne strani niso bile več dostopne. S pisanjem diplomske naloge sem imela kar nekaj težav, saj sem sprva nameravala primerjati spletni strani in bloga Danila Türka, zmagovalca predsedniških volitev, in njegovega najmočnejšega tekmeca Lojzeta Peterleta. Peterle je kmalu po porazu na volitvah svojo spletno stran umaknil, zato sem za ponoven dostop zaprosila agencijo Arih, ki mi je to za en mesec tudi omogočila. Naslov strani je spremenil tudi Darko Krajnc, kjer zdaj namesto podnaslova predsedniški kandidat piše: Predsednik SMS – Stranke mladih Slovenije. Stran Danila Türka je bila od začetka leta v prenovi in zato dostop do blogov ni bil mogoč. Kot sem izvedela, je nekdo med prenovo spletne strani nepooblaščno izbrisal vse Türkove bloge, zato njihove vsebine ni več možno obnoviti.

Ugotovim lahko še, da je bila spletna politična kampanja na volitvah za predsednika 2007 zelo prisotna, menim pa, da slovenska javnost še ni zrela za uporabo in pomoč spleta pri volilnih odločitvah. Predvsem pri Lojzetu Peterletu je šlo za očitno samopromocijo brez odziva in komunikacije z bralci. Nasprotno od ameriške volilne kampanje, kjer naj bi »ameriška demokratska stranka na letošnji nacionalni konvenciji v Denverju v Coloradu /.../ gostila okoli 120 blogerejev ali skupno več kot trikrat več kot pred štirimi leti v Bostonu.« (Briški 2008, 27)

Mogoče je premajhna branost blogov povezana tudi z dejstvom, da so kandidati na svoji spletnih straneh predstavljeni v (pre)lepi luči, kar lahko marsikaterega bralca pripelje tudi do nasprotne opredelitve.

Zato bi zaključila, da blogi politikov v času predsedniške kampanje leta 2007 niso izpolnjevali vseh svojih funkcij in namenov. Predstavitev politika na blogu je sicer bila nekaj novega in drugačnega, vendar brez pravega in verjetno tudi pričakovanega odziva. Kakršnih koli opredelitev ali kritik glede aktualnih političnih tem pa v času kampanje, vsaj v objavah Krajncu in Peterleta ni bilo zaslediti. Verjetno zaradi bojazni, da bi to pogubno vplivalo na volilni izid. Najbrž je to tudi dejstvo, saj so Krajnčeve »povolilne« objave mnogokrat politično osredotočene in kritične do aktualne politike v Sloveniji. V času predsedniške volilne kampanje pa funkcije blogov niti pri Krajncu niti pri Peterletu (odpiranje novih debat, dvosmerna komunikacija, odzivi na komentarje) niso bile izpolnjene.

Ugotovila sem, da slovenski politiki še niso odkrili pravega namena blogov, jih ne znajo pravilno uporabljati in pravilno izkoristiti v svoj prid. Kljub temu, da so slovenski blogerji v času predsedniške kampanje nestrno pričakovali njihove objave: »Predsedniški kandidati ki se podajate v boj za to funkcijo, svetujem vam, da poskrbite za dobro internetno predstavitev, da komunicirate z volivci in da z njimi vzpostavite dober odnos, kajti na internetu je veliko neodločenih kandidatov, ki čakajo na dobre predloge in ideje. Seveda pa je odločitev vaša!« (Spletni vir 9)

Morda se slovenskim politikom zdi slovenska blogosfera premajhna in se še ne zavedajo, da so številni slovenski blogerji izjemno aktivni in brani, saj so s svojimi konstantnimi objavami postali kredibilni. Tega bi se od njih lahko naučili tudi slovenski

politiki, predvsem tisti, ki so takoj po zaključku volilne kampanje prekinili z objavami. Bloganje samo v času volilne kampanje ni dovolj. Kakor so si zaupanje s časom in veliko mero vztrajnosti vzpostavili številni blogerji, bi si ga lahko tudi politiki. Seveda če bi to želeli. In glede na slovenski politično stanje in kulturo ne izključujem možnosti, da si politiki ne želijo večnega dostopa do arhiva njihovih objav. Na njihovi politični poti so jim lahko tudi kdaj v napoto.

7. LITERATURA

1. Blood, Rebecca. 2002. *The Weblog Handbook*. USA: Basic Books.
2. Briški, Nataša. 2008. Na demokratskih konvencijah mrgoli nadobudnih blogerjev. *Dnevnik* (5. junij): 27.
3. Burnett, Robert in David Marshall. 2003. *Web Theory. An Introduction*. USA and Canada: Routledge.
4. Gauntlett, David. 2000. *Web.studies*. Lecturer in Social Communications. London: University of Leeds.
5. Johnson, Thomas in Barbara K. Kaye. 2007. Blog readers: Predictors of Reliance on War Blogs. V *Blogging, citizenship and the future of media*, ur. Mark Tremayne, 165 - 185. New York: Taylor & Francis group.
6. Ferfila, Bogomil in Marta Kos. 2002. *Politično komuniciranje*. Ljubljana: Fakulteta za družbene vede. Knjižna zbirka: Politični procesi in institucije.
7. Haralambos, Michael in Martin Holborn. 1999. *Sociologija: teme in pogledi*. Ljubljana: Državna založba Slovenije.
8. Oblak, Tanja. 2003. *Izzivi e-demokracije*. Ljubljana: Zbirka javnost.
9. Oblak, Tanja in Gregor Petrič. 2005. *Splet kot medij in mediji na spletu*. Ljubljana: Knjižna zbirka Media.
10. Polak, Tjaša. 2008. *Vpliv konvergence na različne ravni komuniciranja v spletnih medijih*. Diplomsko delo. Ljubljana: FDV.
11. Savič, Domen. 2008. *Množični mediji in blogi – dve strani istega kovanca*. Diplomsko delo. Ljubljana: FDV.
12. Spletni vir 1: Abold, Ronald. 2005. *Weblogs im Bundestagswahlkampf 2005*. Dostopno prek: <http://politik-digital.de/edemocracy/wahlkampf/bundestagswahl05/weblogstudieabol050922.shtml> (20. maj 2008).
13. Spletni vir 2: Bobovnik, Andraž. 2006. *Spletni dnevnik kot orodje politične participacije*. Seminarska naloga. Dostopno prek: http://www.e-participacija.si/files/spletni_dnevniki-bobovnik.pdf (15. april 2008).

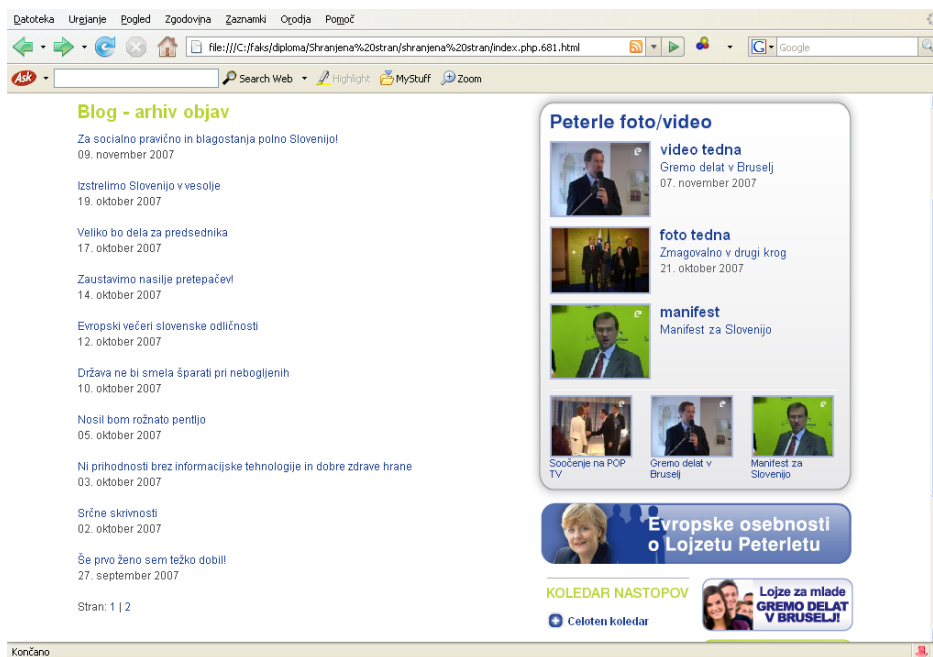
14. Spletni vir 3: Coenen, Christopher. 2005. *Weblogs als Mittel der Kommunikation zwischen politk und Bürgern- Neue Chancen für E-demokratie*. Dostopno prek: http://www.soz.uni-frankfurt.de/K.G/B5_2005_Coenen.pdf (18. april 2008).
15. Spletni vir 4: *Drugi svet. Slovenski bloggerski časopis*. 2007. Dostopno prek: <http://www.drugisvet.com/> (11. april 2008).
16. Spletni vir 5: *e-Dnevnik. Slovenski blog*. 2005. Dostopno prek: http://www.ednevnik.si/kaj_je_blog.php (11. april 2008).
17. Spletni vir 6: *Formitad BBDO. Agencija za integrirane komunikacije. Kaj je RSS in kako ga uporabljati*. 2007. Dostopno prek: <http://www.formitas.si/node/380> (13. april 2008).
18. Spletni vir 7: Finance on net. 2008. *Obiskanost strani predsedniških kandidatov*. Dostopno prek: <http://beta.finance-on.net/files/2008-03-27/VALICON-Batagelj-Web%20ankete.pdf> (30. maj 2008).
19. Spletni vir 8: Had. 2007. *Lojze Peterle VS Danilo Türk na spletu*. Dostopno prek: <http://www.had.si/blog/2007/11/05/lojze-peterle-vs-danilo-turk-na-internetu/> (11. april 2008).
20. Spletni vir 9: Had. 2008. *Predsedniški kandidati se predstavijo na internetu*. Dostopno prek: <http://www.had.si/blog/2007/08/19/predsedniski-kandidati-se-predstavijo-na-internetu/> (9. april 2008).
21. Spletni vir 10: Hrovatič, Marko. 2006. *Poslovni blogi: kaj, zakaj, kako?* Dostopno prek: <http://www.erevir.com/Moduli/Clanki/Clanek.aspx?ModulID=2&KategorijaID=24&ClanekID=249> (15. maj 2008).
22. Spletni vir 11: Iprom. 2007. *V Sloveniji blogajo predvsem mladi in najbolj internetno izobraženi*. Dostopno prek: <http://www.iprom.si/press.html?id=126> (14. april 2008).
23. Spletni vir 12: Kovačič, Miroslava. 2005. *Vpliv barv na naše počutje*. Dostopno prek: <http://www.viva.si/clanek.asp?arhiv=1&id=3199> (16. april 2008).
24. Spletni vir 13: Krajnc, Darko. 2007. *Predsedniški kandidat*. Dostopno prek: <http://www.darkokrajnc.si/> (18. april 2008).
25. Spletni vir 14: Kvas, Barbara. 2005. *Kako? E-orodja*. Dostopno prek: <http://www.e-demokracija.si/?p=6> (20. april 2008).

26. Spletni vir 15: Kvas, Barbara. 2008. *Politični spletkarji – predvolilne kampanje na svetu*. Dostopno prek: <http://www.e-demokracija.si/?p=705> (11. april 2008).
27. Spletni vir 16: Kvas, Barbara. 2007. *Večina Američanov ne bere političnih blogov*. Dostopno prek: <http://www.e-demokracija.si/?p=788> (11. april 2008).
28. Spletni vir 17: Kvas, Barbara. 2007. *Blogres – blogi v sferi političnega*. Dostopno prek: <http://www.e-demokracija.si/?p=396> (11. april 2008).
29. Spletni vir 18: Kvas, Barbara. 2007. *Novi mediji in politično komuniciranje*. Dostopno prek: <http://www.e-demokracija.si/?p=468> (16. april 2008).
30. Spletni vir 19: Kvas, Barbara. 2007. *Anketa o uporabi bloga v slovenski predsedniški volilni kampanji*. Dostopno prek: <http://www.e-demokracija.si/?p=494> (18. april 2008).
31. Spletni vir 20: Kvas, Barbara. 2007. *Anketa o pisanju bloga novega predsednika*. Dostopno prek: <http://www.e-demokracija.si/?p=596> (20. marec 2008).
32. Spletni vir 21: Kvas, Barbara. 2007. *Video blogi osvajajo svet*. Dostopno prek: <http://www.e-demokracija.si/?p=186#more-186> (11. april 2008).
33. Spletni vir 22: Kvas, Barbara. 2007. *Blogi v sferi političnega*. Dostopno prek: <http://www.e-demokracija.si/?p=189> (11. april 2008).
34. Spletni vir 23: Kvas, Barbara. 2007. *Priročnik o bloganju za politike*. Dostopno prek: <http://www.e-demokracija.si/?p=410> (11. april 2008).
35. Spletni vir 24: Erman Nuša in Ina Sotlar. 2005. *Nove tehnologije v družboslovnem raziskovanju. Vloga in vpliv blogov na družboslovno raziskovanje (.doc)*. Dostopno prek: <http://nt.fdvinfo.net/index.php?fl=0&p1=1&p2=296&p3=0&id=317> (14. maj 2008).
36. Spletni vir 25: RTV Slovenija. 2007. Dostopno prek: www.rtvlo.si (17. maj 2008).
37. Spletni vir 26: Savič, Domen. 2007. *Blagerjev v Sloveniji šestnajst tisoč, bralcev desetkrat več*. Dostopno prek: <http://www.e-demokracija.si/?p=682> (11. april 2008).
38. Spletni vir 27: Sisples, orodje za upravljanje s spletnimi vsebinami. 2004. *Blog*. Dostopno prek: <http://www.sisples.org/index.php?fl=0&id=486> (30. maj 2008).

39. Spletni vir 28: Walker, Jill. 2003. *Final version of weblog definition*. Jill/txt, blog. Dostopno prek: http://jilltxt.net/archives/blog_theorising/final_version_of_weblog_definition.html (30. maj 2008).
40. Spletni vir 29: Wikipedija, prosta enciklopedija. 2008. *Blog*. Dostopno prek: <http://sl.wikipedia.org/wiki/Blog> (25. maj 2008).
41. Spletni vir 30: Zuiker, Anton. 2004. *Blogs anatomy*. Dostopno prek: <http://www.unc.edu/~zuiker/blogging101/parts.html> (31. maj 2008).
42. Splichal, Slavko. 2003. *Javno mnenje*. Ljubljana: Zbirka javnost.
43. Strangelove, Michael. 2005. *The empire of the mind*. Toronto: University of Toronto Press Incorporated.

8. PRILOGA: PETERLETOVE OBJAVE NA BLOGU

Slika 1.7: Peterle, Blog – arhiv objav, stran 1

Slika 1.8: Peterle, Blog – arhiv objav, stran 2

5erletovih 5, 11. september 2007

Včerajšnje popoldne in del večera sem preživel v Mariboru. Tako, kot se je dan začel, se je tudi končal – dokaj ležerno, v prijetni družbi znancev in novih poznanstev. V legendarni kavarni Astorija na trgu, ki mi je zelo pri srcu – mogoče zaradi posebnega duha po raznih obdobjih zgodovine, ki veje z bližnjih stavb, še prav posebej pa Pokrajinskega muzeja –, sem se srečal še z eno legendo štajerske prestolnice, režiserko in producentko Dragico Petrovič. Poklepetala sva o povsem vsakdanjih rečeh, seveda pa nisva mogla mimo kulture, ki se ji je že dolgo zapisala. Kultura nas je od nekdaj držala pokonci – tudi takrat, ko je bilo videti, da bomo kot narod z lastnim jezikom in precej bogato dediščino take in drugače umetniške izraznosti, zbrisani z zemljevida. Še več, že od nekdaj hčerke in sinovi naše dežele pomembno soustvarjajo globalni kulturni prostor. Prav vesel sem bil, ko so me sodelavci opomnili, da Tomaž Pandur, ki je nekoč s svojo posebno, mogoče še preveč vizionarsko poetiko ustvarjal prav v Mariboru, jutri, 12. septembra, ponovno pričakuje premiero v Španiji. Tokrat bo v Madridu v svoji inovativni gledališki izraznosti »obdeloval« obdobje po francoski revoluciji. Preteklost, ki je zagotovo spremenila tok evropski zgodovini. Tako kot premnogi pretresi, ki jih je slovenski narod doživljal skozi stoletja. A glede na našo zazrtost le v zadnjih 60 let se zdi, da je bilo prelomno le to obdobje. S katerim se ne znamo soočiti, ga ovrednotiti, pravilno zapakirati in spraviti na polico zgodovine – da bi se, končno, zazrli v prihodnost. Ki se žal, zadnje čase zdi zamegljena in negotova.

Tudi o tem sem se pogovarjal z Mariborčani, še posebej pozneje na srečanju Rotary kluba Maribor, ki me je povabil, da jim predavam. Všeč mi je bilo, da se je naša razprava gibala predvsem okrog prihodnosti. Maribor ima silne potenciale in precej želja po spremembah. Čutil sem pozitivno energijo, ki pa mogoče le čaka na nekoga, da jo združi v eno veliko silo, ki bo zagnala nekoč izredno cvetoče mesto. Člani najstarejšega Rotary kluba v Sloveniji so me povprašali po mojem videnju prihodnosti naše Slovenije. Kakšno bo pravzaprav moje programsko izhodišče kampanje? Rad bi deloval za demokratično, socialno, pravno, zdravo in veselo Slovenijo. Na, pa imam spet 5erletovih pet! Sem se že nalezal idej Igorja Ariha in njegove

ekipe, s katero smo v petek (spet 5-ek) snemali predstavitveni video. Za izhodišče so vzeli pet mojih najbolj prepoznavnih značilnosti ali dejavnosti. A o tem bom kakšno rekel kakšen drugi dan.

Za humanizacijo odnosov, 15. september 2007

Včeraj ponoči sem se vrnil z Bruslja, že zgodaj dopoldne pa se odpravil proti štajerskemu koncu. V Ljubljano sem se vračal proti večeru. In razmišljal o vtisih zadnjih 24 ur.

V Bruslju sem se srečal z belgijsko princeso Astrid. Zanimiva gospa, mati štirih otrok, ki z veseljem posežejo po našem medu. »Povečati bom moral število panjev, da bom nahranil celotno kraljevo družino,« me je med pogovorom prešinila malce hudomušna misel, čeprav sva se pogovarjala o zelo resnih rečeh. V imenu Evropskega parlamenta sva sodelovala na mednarodni konferenci na temo raziskav redkih bolezni. Ker jih ima le od šest do osem odstotkov Evropejcev, so bolj slabo raziskane. A kdor zboli za njimi, si želi ozdraveti in verjamem, težko razume, zakaj za njegove tegobe ni zdravila.

Obema se je zdelo prav, da bi Evropa morala skoncentrirati vse svoje znanje in si ga izmenjevati. Le tako bi presegli razlike v zdravljenju v različnih delih Unije; če smo si postavili skupni trg, ne vem, zakaj ne bi tega storili tudi na tako pomembnem področju, kot je zdravje Evropejcev?!

Princesa Astrid se je tudi tokrat razveselila mojega medu. Meni pogosto daje energijo v intenzivnih dneh, kot so na primer v Bruslju. Na seji predsedstva Evropske ljudske stranke (ELS) smo se posvečali perečim temam, mimo katerih Evropska unija ne more. Med drugim smo se pogovarjali o kosovskem problemu. Predsedstvo sem opozoril, da mora biti EU pozorna nanj, predvsem pa enotna pri njegovem reševanju.

Izredno sem bil vesel in počaščen, ko so na seji mojo kandidaturo za predsednika Slovenije podprli tako predsednik ELS Wilfred Martens, večkratni predsednik belgijske vlade, kot vodja poslanske skupine ELS-ED Joseph Daul in podpredsednik stranke Michel Barnier.

V Bruslju pa se ti poleg resnih sej z vnaprej določenim programom dogodijo tudi nepričakovane in bolj sproščene stvari. Zunaj sem srečal skupino mladih kmetovalcev z Nizozemske, ki je iskala vhod v parlament. Z veseljem sem jim pomagal. Zapletli smo se v pogovor in tako sem izvedel, da se večinoma ukvarjajo s sirarstvom. Izmenjali smo nekaj mnenj o pogojih za kmetovanje in regulativah glede proizvodnje mlečnih izdelkov, beseda pa je nanesla tudi na njihov prosti čas. Fantje so potožili, da ga nimajo – niti za navezovanje stikov z nežnejšim spolom. Tako so povečini še vsi samski! »To ni v redu, fantje. Tudi poroke so prihodnost Evrope, ne le sirarstvo,« sem se pošalil. »Ne smete misliti le na delo.« Obljubili so, da če jih pot kdaj zanese v Slovenijo, se oglasijo pri meni. »No,« sem se spet malo pošalil, »mogoče pa pri nas najdemo kakšne fejest punce za vas.«

Bruselj je resnično koktajl različnih narodov. Malo pozneje me je obkrožila skupina japonskih dijakov in študentov. Spraševali so me, kaj poslanci počnejo v Evropskem parlamentu. Na koncu smo se skupaj fotografirali – kot se za prave Japonce spodobi, so bili tudi oni oboroženi z vsemi mogočimi najsodobnejšimi digitalnimi fotoaparati in kamerami. V Bruslju vidim vse več Japoncev; očitno je tudi to mesto poleg obveznega Pariza, Benetk, Rima in drugih tradicionalnih destinacij postalo obvezna ostaja v Evropi.

Me pa malo zaskrbi vsakič, ko pred parlamentom in na letališču poostrijo varnostne ukrepe. Ne vem, ali je bila kriva pravkar minula obletnica napada na dvojčka v New Yorku ali kaj drugega, toda tokrat sem opazil, da je vse skupaj še strožje. Prav je, da skrbimo za varnost, čeprav imajo ti ukrepi še en učinek, ki mi sploh ni všeč: ljudje postanejo bolj vznemirjeni, napeti, celo še bolj jih postane strah.

Za razliko od Bruslja se doma zdi vse bolj mirno. Vsaj na Štajerskem. Oglelal sem si športne igre policijskega sindikata na Sladkem vrhu in si rekel, da smo ob tako spretnih fantih lahko mirni. V Mariboru sem se ustavil na ekološki tržnici in se navduševal nad doma pridelanimi okusi. V Bruslju tega ni.

Nato me je čakala še ena pot: kropljenje prijateljeve mame. Med potjo na Ptuj me je malo stisnilo, saj o smrti nihče ne premišljuje rad. A o njej in staranju bo prav kmalu

tekla beseda na mednarodni konferenci o starajoči se družbi, ki jo za 2. oktobra v hotelu Lev v Ljubljani pripravlja združenje SME Union Slovenija. Udeležila se je bo tudi Viviane Reding, evropska komisarka za informacijsko družbo, ki se ukvarja tudi s preučevanjem možnosti novih tehnologij za humanizacijo medgeneracijskih odnosov. Zagotovo je to ena velikih tem naše sedanjosti.

Nisem brodil po usodah ljudi, 17. september 2007

Tudi včerajšnji dan se je najprej začel s spominom na preteklost. Neverjetno, koliko spomina je letos povezanega na prelito kri, ki je bila potrebna, da lahko danes živimo v samostojni državi.

Bil sem govornik na osrednji spominski slovesnosti ob 90. obletnici bitke za Škabrijel nad Ravnico nad Novo Gorico. Boj je zahteval na stotine mrtvih in ranjenih domačih fantov, ki so pod avstro-ogrsko zastavo preprečevali Italijanom, da bi prodrli do Postojne in Trsta. Hrib, kot pravijo zgodovinarji, je bil eden osrednjih bojišč v soški fronti, na njem pa so svoja življenja pustili mladeniči, doma od Baltika do Sicilije. Ampak zgodovina je polna cinizma. Kot da se norčuje iz nas in naših neumnosti. Isto ozemlje, ki so ga leta 1917 ubranili pred Italijani, so prav kmalu dobili kot izplen po prvi svetovni vojni. In koliko krvi je bilo spet potrebne, da smo ga dobili nazaj!

Neverjetno, kolikokrat so bila naša tla pravi poligon za obračunavanje predvsem tujih narodov, ki so si po svoje delila Evropo. Tukaj je potekala že bitka za rimski prestol med Teodozijem in Evgenijem, pa tudi poslednje bitke druge svetovne vojne. Naslednje leto bomo obeleževali 90-letnico od konca prve svetovne vojne. Prav je, da se temu spominu posveti vsa politična Evropa, saj naši kraji zaslužijo tak poklon. Želim si, da bi nas preteklost povezovala v skupni prihodnosti z novimi in obetavnimi cilji.

Obisk 40. mednarodnega obrtnega sejma v Celju mi je pustil dobre občutke za našo sedanjost in prihodnost. Ne vem, kdaj so mi minile štiri ure v pregledovanju ponudbe našega gospodarstva. Doživel sem ga kot zelo evropskega in vse čestitke tako vodstvu sejma kot Obrtni zbornici, ministrstvu za gospodarstvo in seveda vsakemu

sodelujočemu posamezniku!

Delovni teden se je začel zelo prijetno. Že dolgo nisem navsezgodaj doživel tako prijetnega srečanja kot danes. Z napetim pričakovanjem sem sprejel povabilo dnevnega centra za brezdomce v Ljubljani, da si ogledam njihove prostore, srečam z njegovimi obiskovalci in dam intervju za časopis Kralji ulice. Poznam ta projekt in mi je všeč, zato sem bil počaščen, ko so se spomnili name.

Nismo brodili po usodah, ki so jih pognale na ulico. Me je pa pretresla marsikatera pripoved ljudi, ki so brez uradnega doma. Mnogi so nekoč imeli za naše standarde popolnoma »normalno« življenje s službo, družino, hišo. Zdaj iščejo smisel drugje. Na primer Janez je odličen karikaturist. Ogledal sem si njegove stvaritve, ki na razstavi krasijo stene centra za brezdomce. Srečal sem se z Avguštinom, ki ga nisem videl že kakšnih 15 let. Živi v gozdu in se posveča duhovnosti. Pravi, da ne zgoj zase, pač pa v dobro vsega stvarstva.

V novo številko časopisa Kralji ulice mi je napisal: »Gospod Peterle, bog ima vas rad.«

Tudi Alojzij je pustil svoj pečat. Na zadnjo stran časopisa je iz svojega imena izpeljal:

Alef – duhovna hrana

Lam – premišljevanje

O – perfekcionista

J – pove, kar misli

Z – bojevnik

I, J – samospoštovanje

Zvok izpovedi v potezi, 26. september 2007

Potrebna je bila minuta in voda je vzela življenje. Kakšna ironija! Voda kot vir življenja, voda kot pomembna dobrina, zaradi katere se bodo, kot žal kažejo napovedi, ljudje še borili, je lahko tudi morilka.

Takšne in podobne misli so me obletavale med petkovim koncertom v Križankah. Društvo Claves musicae me je bilo že pred časom povabilo k častnemu pokroviteljstvu dogodka z dobrodelno noto. Zbirali so sredstva za prepotreben nakup ultrazvočnega aparata za zgodnje odkrivanje srčno-žilnih bolezni za kardiološko kliniko Kliničnega centra v Ljubljani. Z veseljem sem se odzval povabilu. Zaradi nedavnih tragičnih dogodkov pa so se še odločili, da del sredstev namenijo Skladu za odpravo posledic vremenske ujme v SZ Sloveniji.

Zadovoljstvo me je prevevalo ob vstopu v letno gledališče Križank. Dvorana je bila nabito polna! Humanitarni namen pa tako dosežen.

Z užitkom sem spremljal nastop enkratnih glasbenikov, ki so nam pripravili posebno presenečenje. Program koncerta je bil do začetka skrivnost. Simfonični in revijski orkester Academia Sancti Petri z dirigentom Markom Hribnikom ter solista Janez Lotrič in Oto Pestner so nas več kot prijetno presenetili z izvedbo arij iz zakladnice svetovne operne dediščine kot tudi nekaterimi večnimi skladbami, med katerimi so prav posebej izstopale Otove.

Med koncertom so dame vlekli robce – pa ne zgolj zaradi mraza. »Gospod Peterle, še danes mi dlake stojijo pokonci,« se je naslednji dan izrazil gospod, ki me je poklical po telefonu, »tako me je zadelo.« Hitel mi je pripovedovati, kako je koncert priklical nostalgичne spomine na preteklost. »Včasih smo ljudje prav neumni. Zatikamo se v malenkosti, vztrajamo v nekih zamerah, bojimo se odkritega pogovora – potem pa te poplava spomni, kako je vse minljivo in majhno v primerjavi z večnostjo narave.«

Izrazna moč glasbe je neverjetna! Koncert je resnično bil prijetno presenečenje in svojevrsten glasbeni užitek. Nihče ni pričakoval, da dva tako odlična, a vendarle različna pevca lahko spravita skupaj tako kemijo. Pozneje sem izvedel, da je nesreča doletela tudi Janeza Lotriča. Po koncertu se je odpeljal gledat, kakšno škodo je neurje naredilo njegovi hiši.

V petkov dogodek v Križankah, ki so ga naslovili z Naj zaigra nam srce, se je vključil tudi slikar Zmago Modic. Med koncertom je na več kot dvometrsko platno slikal

nastopajoče. Genialna ideja! Delo je na koncu naslovil – seveda ga je z vsemi detajli uspel dokončati do zaključka glasbene prireditve – z Zvok izpovedi v potezi in ga podaril v dobrodelne namene. V kratkem bo na internetu potekala njegova dražba.

Naj bodo ta noč in vse naslednje čim manj razdiralne!

Ni prihodnosti brez informacijske tehnologije in dobre zdrave hrane, 3. oktober 2007

Kdaj država zares deluje v prid njenih prebivalcev in prebivalcev, se vidi po – žepu. Bolj kot je poln, boljša je.

Pred časom sva z evropsko komisarko za informacijsko družbo in medije dr. Vivivane Reding sedela pri zajtrku nekje v Bruslju. Zazvonil je moj mobilni telefon in sledil je dokaj dolg pogovor. »Zakaj moraš biti kaznovan, če potuješ?« sem postavil vprašanje.

Stavek, ki je bil najprej videti kot vzdihovanje nad cenami storitev mobilnih operaterjev, je bil kriv za idejo, ki je pred kratkim dala bogate sadove. Redingova se je pošteno namučila, da je dosegla znižanje cen pri gostovanju v drugih, tujih omrežjih. Po njenih podatkih od prejšnjega tedna 400 milijonov državljanek in državljanov Evropske unije plačuje najmanj 50 odstotkov manj. V Evropi potrebujemo konkretne projekte, ki se bodo poznali na blaginji ljudi.

Evropska unija ne deluje le znotraj inštitucij, pač pa tudi znotraj prijateljskih krogov.

Blaginja je danes odvisna tudi razvoja informacijske tehnologije. Še prav posebej v zadnjem desetletju je človeštvo doživelo neverjeten razvoj, ki je prinesel mnogo dobrega, a, žal tudi slabega. Na včerajšnji mednarodni konferenci v hotelu Lev v Ljubljani smo z uglednimi domačimi in tujimi gosti govorili prav o teh učinkih. Vesel sem bil, da se je je udeležila tudi Vivivane Reding. »Zanimivo, da se zdaj prvič v človeški zgodovini starejši učijo od mlajših,« je dejala. Mislila je na vse dobrine informacijske tehnologije, s katero se mlajše generacije rodijo. In so jim popolnoma logične. Starejši imajo z njo probleme in nemalokrat jih prav otroci in vnuki učijo

uporabe. Kar je popolnoma prav. Ni potrebe, da imajo strahove pred njo, saj jim lahko tudi reši življenje. Predvsem pa pomaga, da niso sami. Včasih je le kratek pogovor po mobilnem telefonu dovolj, da se ne počutijo osamljene.

V dobi informacijske družbe je nedopustno, da se kdo počuti samega.

Tako kot sta nedopustni lakota in slaba hrana. Podražitve najbolj osnovnih živil, predvsem pa visoke cene sadja in zelenjave, nista pravi ukrep k blaginji in zdravju ljudi. Naše prihodnosti tako kot brez informacijske tehnologije ni tudi brez dobre hrane. Truditi bi se morali, da bi bila dostopna vsem. Zadnjič je neka gospa, ki preverja kvaliteto hrane, dejala, da ne razume, zakaj rišemo prehranjevalne piramide in ljudi učimo, kako in kaj naj jedo, hkrati pa dvigujemo cene. Tudi sam se to sprašujem.

Ni prihodnosti brez zdrave hrane, ki jo znajo pridelati tudi naši kmetje na rodovitni slovenski zemlji. Popoldne sem s prijateljem Josephom Daulom, predsednikom EPP-ED, največje parlamentarne skupine v Evropskem parlamentu, obiskal vasico na Tolminskem. Občudujem pogum prebivalcev Čadrga, ki vztrajajo na ne ravno najboljšem terenu in se spopadajo s popolnoma novim načinom kmetovanja, ki mu danes popularno rečemo ekološko.

Ki ni, pravzaprav, nič novega. Tako so živeli že naši predniki, ki so za male rezultate veliko delali. Pogumno je, da v dobi, ko je žal pomembna (poceni) kvantiteta, nekateri razmišljajo drugače in se borijo za kvaliteto.

Resnično si želim, da bi si jo lahko privoščili vsi.

Namreč, ni prihodnosti brez informacijske tehnologije in – dobre zdrave hrane.

Nosil bom rožnato pentljo, 5. oktober 2007

Ko izveš, se tolažiš, da gre za napako. Šalite se, gospod doktor. Ko ti z mnogimi izvidi dokaže, da ne gre za pomoto v laboratorijih, ti za hip zastane srce. In ko ti še

pove, da boš kmalu zapustil ta svet, bi najraje umrl kar takoj!

A ko vdihneš zrak in pogledaš okrog sebe, veš, da ni tako lahko zapustiti ta svet. Ne še. Tu so otroci, ki še potrebujejo kakšen moj nasvet, predvsem pa prijateljstvo, žena, s katero si želim preživeti še mnogo let, mama, sorodniki, prijatelji, znanci, pa ogromno stvari, reči in dela, ki bi ga še rad postoril, poskusil, zaužil.

Po naravi sem borec – saj po malem smo vsi – in sklenil sem dobiti tudi to bitko. Spremenil sem marsikatero navado, predvsem pa si rekel, da z odprtimi problemi ne bom hodil spat. Počasi, a vztrajno sem zmagal. Bitka dobljena, za vojno še ne vem. A izplačalo se je.

Vsi, seveda, nimajo te sreče. Zato se v Evropskem parlamentu zavzemam za povezavo Evropske komisije, Evropskega parlamenta in Sveta v koordinacijsko telo za boj proti raku. Upam, da nam bo to uspelo vsaj med slovenskim predsedovanjem Evropski uniji. Biti moramo blizu ljudem – zlasti ob taki stiski, kot je rak.

Zdravstveni trendi niso nič kaj vzpodbudni. Rak se epidemično širi, napovedujejo, da naj bi v nekaj letih presegel bolezni srca in ožilja in se zavihtel na prvo mesto vzrokov smrtnosti Evropejk in Evropejcev. Zaradi njega naj bi umrl vsak tretji državljani Evrope.

Nič kaj vzpodbudno. Povečini se ljudje otepajo te teme. Pogosto imam občutek, da gre za tabu, o katerem je bolje ne govoriti, da se ga ne naležeš. Še veliko bo treba postoriti glede tega – tako ustrezne institucije kot mi sami pri sebi.

Eden od vzrokov naj bi bila tudi neustrezna prehrana. Dobro bi bilo, če bi sveti za nacionalno varnost v državah članicah Evropske unije na prioriteten mestu postavili varnost hrane. To vprašanje zadeva tako politiko kot širšo družbo. Hrana in z njo povezano zdravje je stvar ministrstev in zdravnikov, kmetijskih pridelovalcev, na koncu pa še najbolj vsakega posameznika.

Zavedam se, da je kvalitetna hrana draga. Toda usedite se in preračunajte, koliko lahko šele stanejo zdravila in oskrba v zdravstvenih centrih!

Nisem tako bogat, da bi lahko kupoval poceni hrano, sem nekje prebral. Prepričan sem, da se še kako izplača vlagati v zdravje.

Ko se vozim po državi, me včasih prav boli, ko vidim, koliko dobrih jabolk ali sliv visi po poljih in pred zapuščenimi kmetijami. Pa jih nihče ne pobere. Raje kupujemo umetne pijače z vsemi mogočimi dodatki. Katastrofa!

Odločil sem se, da bom nosil rožnato pentljo. Oktober je mesec boja proti raku dojk. Z vsem srcem podpiram projekte, ki ga hočejo demistificirati. Všeč mi je na primer prizadevanje Europe Donne, ki se spopada z omenjenim rakom. Udeležil se bom jutrišnjega teka za upanje v parku Tivoli, ki ne le opozarja na razširjenost te bolezni, pač pa tudi pomaga pri zbiranju sredstev za nakup ultrazvoka za pregledovanje dojk za Splošno bolnišnico Maribor.

V stiski si moramo biti blizu.

Država ne bi smela šparati pri nebogljenih, 10. oktober 2007

Dalibor me je nestrpno čakal pred vrati. »O, Lojze! Jaz te bom peljal naokrog,« se je smejal. Pokazal mi je izdelke njihove ustvarjalnosti: vizitke z različnimi vzorci, pujske za srečo, svilene šale, za katere so drugi dejali, da ne gredo več toliko v promet kot nekoč, in simpatične punčke iz volnenih nitk, ki da so pravi hit.

»Glej, tu pa vse delamo,« me je peljal v sosednji prostor. Pozdravil sem pridne ustvarjalke in ustvarjalce. »Šivalni stroj imate! Takoj se počutim bolj domače. Tudi moja mama je zelo veliko delala z njim,« sem izrekel.

Veriga ljudi je ustvarjala voščilnice. Nekateri so na kuverte lepili znamke. Ustavil sem se pri Boštjanu. Zaradi težke invalidnosti je mukoma cefral košček blaga. Večinoma je niti vlekkel z dlanjo. A je delal! Zdelo se mi je, da kljub bolezni do konca izkorišča svojo pravico do dela.

Ki je mnogim odvzeta. Zakaj, mi med čajem pove poslovni direktor Sončka Jože Primožič. Da ljudje, oboleli za cerebralno paralizo, lahko delajo v varstveno dnevni

centrih, kot jih ima po celi državi Sonček, zveza društev za cerebralno paralizo Slovenije, mora država odobriti sredstva za njih – za njihovo plačo, malico in prevoz. Kot mi je problem predstavil Jože Primožič, pa ima možnost zaposlitve pod posebnimi pogoji, do katerih so upravičene odrasle osebe, trajno nezmožne za samostojno življenje in delo, le 35 odstotkov populacije s cerebralno paralizo. Na sprejem v varstveno dnevne centre, kjer bi lahko delali, čaka okrog 400 oseb. Kljub obljubam pa v državnem proračunu naj ne bi bila predvidena sredstva za nova mesta.

Obljubim, da bom ustrezne ministre povprašal, zakaj je tako.

Država res ne bi smela šparati pri neboljnih!

Dalibor mi razkaže tudi sobo za sprostitev v enoti varstveno delovnega centra Sonček v Ljubljani. Malo pred tem sem obiskal še eno drugo njihovo enoto, kjer jih pestijo problemi okrog prostorov: še vedno niso podaljšali pogodbe za najem, medtem pa jih včasih namoči, kajti streha je potrebna nujnega popravila. Obljubil sem jim, da se bom pozanimal na Mestni občini Ljubljana, lastnici prostorov, kaj se da storiti.

»Sprostitev bi mi prav prišla. Malo sem napet,« sem dejal Daliborju. »Kdaj si se rodil?« me preseneti z vprašanjem. Povem mu letnico. »Čakaj, izračunal bom, kateri dan je bil takrat.«

Napeto ga gledamo, medtem ko računa. »Nihče ne ve, po kakšnem sistemu pride do rezultata,« komentira Jože Primožič. »Zadane pa vedno!«

Dalibor računa. Moramo ga pustiti pri miru. »Je bil četrtek, petek?« ga hecam.

»Torek!« izstreli. In ima prav.

»Odnos ljudi do malo drugačnih je potrebno spremeniti. V naši zavesti invalidi sploh ne obstajajo. Naj povem popolnoma banalen, a čisto življenjski primer. Pred kratkim je bila v Mestnem gledališču ljubljanskem predstava En dan v smrti Jožce rožce, ki govori o invalidnosti. Poznam osebo na vozičku, ki je pomagala pri prevajanju, zato si je hotela predstavo ogledati,« pove Jože Primožič. »Ni šans! V dvorano vodijo stopnice; in ko si enkrat noter, nimaš kje sedeti, ker je načrtovana preveč strmo in brez pravega prostora za vozičke.«

Svojo zgodbo mi pove tudi eden od staršev. S soprogo sta se odločila, da bosta za obolelo hčerko skrbela sama. »Žena je pustila službo, drugače ni šlo. Nočeva je dati v zavod, ne, čeprav naju skrbi, kaj bo, ko ne bova več zmogla. Država dela razlike med osebami, ki ostanejo doma, in tistimi, ki se preselijo v ustrezen zavod. Dobivava dodatek za družinskega pomočnika, vendar to ni zaposlitveno razmerje za mojo ženo. Če bi pa hčerka bila v zavodu, bi država za njeno oskrbo dala skoraj štirikrat več.«

Solidarnost se kaže tam, kjer je najhuje. Predvsem pa bi vsi morali imeti enake možnosti.

10. oktober je dan duševnega zdravja. Idealna priložnost, da uredimo tudi zakonodajo na tem področju. Primerno zaščito si zaslužijo tudi ljudje, o čigar zdravju in zdravljenju odločajo svojci.

Zaustavimo nasilje pretepačev! 14. oktober 2007

Smrt sorodnikov, žrtve vojn, podobe beguncev, posnetki razbitin avtomobilov, v katerih so ugasnila življenja, od vode uničeni domovi, ljudje, ki v smetnjakih brskajo za hrano ... Sem že mislil, da je presunljivosti za nekaj časa konec in da me spričo ob ponovitvah nekaterih že počasi daje imunost – žal smo ljudje tako naravnani, da si sčasoma hote nehote srce zavarujemo z nevidnim zidom –, pa me je znova presenetilo. Udarilo direktno v želodec in mi, priznam, na oči pripeljalo solze.

V soboto sem se dokaj pozno peljal skozi središče Ljubljane. Žarelo je! Neskončno dolga procesija migetajoče svetlobe v rdeči, rumeni in oranžni se je od Name vila proti Šubičevi ulici. Na stotine žalnih lučk je oddajalo plamene žalosti, razočaranja, srda, pa tudi tihega upanja na bolje, za kar je bila plačana izredno visoka cena: mlado človeško življenje na začetku odkrivanja, kaj življenje sploh je. Z ambicijami in cilji, ki žal, bodisi v svoji pozabljivosti bodisi usmerjenosti v neke druge zmage pozabi na malenkosti. Hm, malenkosti za veliko državo, a še kako velike pomembnosti za običajnega posameznika, ki si ne želi drugega kot malo zabave med vikendom.

Seveda brez kančka zle slutnje, da bi se morebiten ples nad mestom lahko spremenil v boj s smrtjo na trdih tleh.

Vila se je preproga iz svetlobe, ki bi se dotaknila še tako zakrnelega srca, in blago osvetljevala množico ljudi, odločenih, da v spoštljivem molku spregovorijo v spomin mlademu Gorazdu in proti nasilju, za katerega javnost ni vedela, čeprav je napadalo naše otroke in, kot sem izvedel, tudi tuje, ki so nič hudega sluteč želeli le malo zabave nad mestom.

Hodili so cel dan, nosili svečke in cvetlice, ki so jih polagali pred sliko 20-letnika, postavljeno blizu dvigala, od koder naj bi šel v smrt. V soboto zvečer je kljub tihi žalosti dvigalo obratovalo ...

Zgodba še ni pojasnjena, krivci se skrivajo. A 9500 podpisov v enem dnevu in mnogo zamolčanih zgodb, ki so zaradi strahu bile do zdaj zakrite, je zadosten dokaz, da je ljudem dovolj šerifovskega obnašanja. Nismo na divjem Zahodu, pač pa v pravni državi, ki bo najbrž težko pojasnila staršem, zakaj je moral umreti sin – še posebej po nedeljskem televizijskem nastopu predstavnika zbornice za zasebno varovanje, ki je trdil, da so že dolgo z dokazi pristojnemu ministrstvu predlagali odvzem licence podjetju, katerega uslužbenec (ali več njih) naj bi s pestmi uničili mlado življenje. Prav tako že dolgo visi v zraku dopolnitev kazenskega zakonika glede odgovornosti ljudi, registriranih za opravljanje dejavnosti zasebnega varovanja, njihovih zlorab in pridobitve licence, po kateri naj bi zagotavljali varnost državljanek in državljanov, ne pa jih pretepali in spravljali na oni svet.

Sam nisem goreč obiskovalec klubov, a moji predvsem mlajši sodelavci in znanci mi pravijo, kako je v tujini, po kateri se v marsičem tako radi zgledujemo, vse drugače. Varnostniki niso podžigalci in mirni opazovalci pretefov, ki imajo skoraj vsakega gosta (ki pravzaprav plačuje njihovo delo) za potencialnega kriminalca, kot naj bi se to dogajalo po naših klubih, pač pa skorajda neopazni urejeni gospodje v oblekah in kravatah. Posredujejo le, ko je res nujno potrebno.

9500 ljudi je izrazilo tudi skrb nad zabavo v javnih lokalih, kamor naj bi se ljudje hodili sproščat po napornih dnevih, tkat prijateljstvo, pozabljat skrbi ali pa peljat svojo novo ljubezen na prvi zmenek. Skrbi me varnost mladine, skrbi me, kam in kako se hodijo

zabavat.

Tega sem se dodobra zavedel v soboto, ko sem stal pred Globalom, da bi tudi sam podpisal peticijo in se poklonil spominu na Gorazda. Srečal sem njegove neutolažljive starše. »Moj Ožbej je skoraj toliko star kot on!« me je prešinilo. Lahko bi midva z Branko stala tam pred njegovo sliko in se nemo spraševala, zakaj. Imava tri otroke, prav v letih, ko so najbolj potrebni zabave. Zaupava jima, a kaj, ko je tragičen dogodek pokazal, da zaupanje v lastne otroke ni dovolj. Bojim se zanje in bojim se za druge.

Staršema sem stisnil roko. Besede so mi ostale v grlu.

Pričakujem, da bo država našla krivce in jih ustrezno kaznovala. Pričakujem, da bo trikrat premislila, komu bo dala licenco za varovanje. Pričakujem, da se bodo tudi lastniki klubov pozanimali, komu zaupajo varovanje sebe in svojih strank, od katerih živijo. Pričakujem, da se bodo uslužbenci varnostnih služb zavedli, da zagotavljanje varnosti ne pomeni predstavljanje nevarnosti. Pričakujem, da bodo oškodovanke in oškodovanci spregovorili in rekli nasilju ne.

Nihče si ne more jemati pravice, da bi tepel. Nihče si ne more jemati pravice, da bo odločal o življenju drugega le zato, ker mu njegov obraz ni všeč. Nihče ne sme svojih problemov in frustracij reševati z izživljanjem na drugih.

Nihče ni nad zakonom.

Lučke so gorele tudi v nedeljo. Naj ti sveti večna luč, Gorazd!